

Europeiska unionens officiella tidning

L 274



Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiofjärde årgången

30 juli 2021

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1229 av den 14 juli 2021 om lånefaciliteten för den offentliga sektorn inom mekanismen för en rättvis omställning 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1230 av den 14 juli 2021 om gränsöverskridande betalningar i unionen (kodifiering) ⁽¹⁾ 20
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1231 av den 14 juli 2021 om ändring av förordning (EU) 2019/833 om fastställande av bevarande- och tillämpningsföreskrifter som är tillämpliga i regleringsområdet för Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del 32
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1232 av den 14 juli 2021 om ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG vad gäller användning av teknik hos tillhandahållare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för behandling av personuppgifter och andra uppgifter i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet ⁽¹⁾ 41

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/1233 av den 14 juli 2021 om ändring av direktiv (EU) 2017/2397 vad gäller övergångsbestämmelser för erkännande av bevis från tredjeland ⁽¹⁾ 52

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERNATIONELLA AVTAL

- ★ Rådets beslut (EU) 2021/1234 av den 13 juli 2021 om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Thailand enligt artikel XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden när det gäller alla tullkvoter på EU:s lista CLXXV till följd av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen 55
- ★ Avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Thailand enligt artikel XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden när det gäller alla tullkvoter på EU:s lista CLXXV till följd av Förenade Kungarikets utträde ur Europeiska unionen 57

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1229

av den 14 juli 2021

om lånefaciliteten för den offentliga sektorn inom mekanismen för en rättvis omställning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 175 tredje stycket och artikel 322 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 11 december 2019 antog kommissionen ett meddelande med titeln *Den europeiska gröna given*, med en färdplan som anger en ny tillväxtstrategi för Europa och ambitiösa mål för att motverka klimatförändringar och skydda miljön. I enlighet med målet att på ett effektivt och socialt rättvist sätt uppnå unionens klimatmål för 2030, som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ⁽⁴⁾, och klimatneutralitet i unionen senast 2050, föreslogs i den gröna given en mekanism för en rättvis omställning för att tillhandahålla medel för att hantera den utmaning omställningen till unionens klimatmål för 2030 och målet om klimatneutralitet i unionen senast 2050 innebär utan att någon lämnas utanför. De mest sårbara regionerna och människorna är de som är mest utsatta för de skadliga effekterna av klimatförändringar och miljöförstöring. Omställningen till en klimatneutral ekonomi erbjuder nya ekonomiska möjligheter som har betydande potential att skapa arbetstillfällen, särskilt i territorier som för närvarande är beroende av fossila bränslen. Den kan också bidra till ökad energitrygghet och resiliens. Samtidigt kan omställningen emellertid också ge upphov till sociala och ekonomiska kostnader på kort sikt i territorier som genomgår en tung process för att minska koldioxidutsläppen och som redan är försvagade av de störande ekonomiska och sociala effekterna av covid-19-krisen.

⁽¹⁾ EUT C 373, 4.11.2020, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 429, 11.12.2020, s. 240.

⁽³⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 24 juni 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 12 juli 2021.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (2) Hanteringen av omställningen kommer att kräva stora strukturförändringar på både nationell och regional nivå. För att omställningen ska bli framgångsrik måste den minska ojämlikheten, åstadkomma en nettosysselsättnings effekt med nya högkvalitativa arbetstillfällen, vara rättvis och socialt godtagbar för alla och samtidigt stärka konkurrenskraften. I det avseendet är det mycket viktigt att de territorier som påverkas mest negativt av omställningen, särskilt koldistriktet, kan få stöd för att diversifiera och blåsa nytt liv i sina lokala ekonomier och skapa hållbara sysselsättningsmöjligheter för de drabbade arbetstagarna.
- (3) Den 14 januari 2020 antog kommissionen ett meddelande med titeln *Investeringsplanen för ett hållbart Europa – Investeringsplanen inom den europeiska gröna given*, i vilken den föreslog en mekanism för en rättvis omställning som är inriktad på de regioner och sektorer som påverkas mest av omställningen på grund av sitt beroende av fossila bränslen, såsom kol, torv och oljeskiffer, eller av växthusgasintensiva industriella processer, men som har en mindre kapacitet att finansiera de investeringar som krävs. Inrättandet av en mekanism för en rättvis omställning bekräftades också i Europeiska rådets slutsatser av den 21 juli 2020. Mekanismen för en rättvis omställning består av tre pelare: Fonden för en rättvis omställning (FRO) som genomförs inom ramen för delad förvaltning, en särskild ordning inom InvestEU för en rättvis omställning och en lånefacilitet för den offentliga sektorn för att möjliggöra ytterligare investeringar i de berörda regionerna. Dessa tre pelare ger kompletterande stöd till dessa regioner i syfte att främja omställningen till en klimatneutral ekonomi senast 2050.
- (4) För att förbättra programplaneringen och genomförandet av FRO måste territoriella planer för en rättvis omställning fastställas, vilka innehåller de viktigaste stegen och en tidsplan för omställningsprocessen och ange vilka territorier som påverkas mest negativt av omställningen till en klimatneutral ekonomi och som har mindre kapacitet att hantera utmaningarna i samband med omställningen. Territoriella planer för en rättvis omställning ska utarbetas tillsammans med de berörda lokala och regionala myndigheterna och med deltagande av alla berörda partner i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 ⁽⁵⁾. De och motsvarande program som får stöd från Fonden för en rättvis omställning får ändras i enlighet med bestämmelserna i artikel 24 i den förordningen, så att de omfattar nya territorier som skulle påverkas allvarligt av omställningen på ett sätt som inte förutsågs när de ursprungligen antogs.
- (5) En lånefacilitet för den offentliga sektorn (nedan kallad *faciliteten*) bör inrättas. Den utgör den tredje pelaren i mekanismen för en rättvis omställning, som syftar till att ge stöd till offentliga organs investeringar mot bakgrund av den offentliga sektorns centrala roll när det gäller att åtgärda marknadsmisslyckanden. Sådana investeringar bör tillgodose de utvecklingsbehov som följer av de omställningsrelaterade utmaningar som beskrivs i de territoriella planerna för en rättvis omställning som godkänts av kommissionen. Den verksamhet som planeras få stöd inom ramen för faciliteten bör vara förenlig med och bör komplettera den verksamhet som får stöd inom ramen för de andra två pelarna i mekanismen för en rättvis omställning. Faciliteten bör inrättas för en sjuårsperiod så att dess löptid anpassas till den fleråriga budgetramens löptid från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2027 (nedan kallad *den fleråriga budgetramen 2021–2027*) som fastställs i rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽⁶⁾.
- (6) För att stärka sammanhållningen och öka den ekonomiska diversifieringen i de territorier som påverkas av omställningen bör faciliteten omfatta ett brett spektrum av hållbara investeringar, förutsatt att sådana investeringar bidrar till att tillgodose utvecklingsbehoven i dessa territorier orsakade av omställningen till unionens klimatmål för 2030, som fastställs i förordning (EU) 2021/1119 och klimatneutralitet i unionen senast 2050, enligt vad som beskrivs i de territoriella planerna för en rättvis omställning. För att faciliteten ska bli mer ändamålsenlig bör den kunna stödja stödberättigande projekt vilkas genomförandefas inletts före bidragsmottagarens inlämnande av ansökan till faciliteten. Faciliteten bör inte stödja investeringar som omfattar verksamhet som undantas enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 ⁽⁷⁾ men kan stödja investeringar i förnybar energi och grön och hållbar mobilitet, inklusive främjande av förnybar vätgas, investeringar i effektiva

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen 2021–2027 (EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 11).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (EUT L 231, 30.6.2021, s. 1).

fjärrvärmnät, offentlig forskning, digitalisering, miljöinfrastruktur inom smart avfallshantering och vattenförvaltning, och kan stödja hållbar energi, energieffektivitet och integrationsåtgärder, inklusive renovering och ombyggnad av byggnader, stadsförnyelse, omställningen till en cirkulär ekonomi, restaurering och sanering av mark och ekosystem med hänsyn till principen att *förorenaren betalar*, biologisk mångfald samt kompetenshöjning och omskolning, utbildning och social infrastruktur, inklusive vård- och omsorgsinrättningar och subventionerade bostäder.

- (7) Infrastrukturprojekt kan även omfatta gränsöverskridande projekt och lösningar som leder till ökad resiliens mot ekologiska katastrofer, särskilt mot katastrofer som förvärras av klimatförändringar. En övergripande investeringsstrategi bör prioriteras, särskilt för territorier med stora omställningsbehov. Investeringar i andra sektorer kan också få stöd om de överensstämmer med de godkända territoriella planerna för en rättvis omställning. Genom att ge stöd till investeringar som inte genererar tillräckliga flöden av egna inkomster för att täcka sina investeringskostnader bör faciliteten syfta till att ge offentliga organ de nödvändiga ytterligare medel som behövs för att hantera de territoriella, sociala, ekonomiska och miljömässiga utmaningar som kommer att följa av anpassningen till klimatomställningen. För att göra det lättare att identifiera investeringar som är stödberättigande inom ramen för faciliteten och som har stor positiv miljöpåverkan, även när det gäller biologisk mångfald, och är stödberättigande inom ramen för faciliteten bör kommissionen vid utvärderingen av faciliteten ta hänsyn till EU:s taxonomi för miljömässigt hållbar ekonomisk verksamhet. Alla finansieringspartner bör i tillämpliga fall använda EU:s taxonomi för miljömässigt hållbar ekonomisk verksamhet, inbegripet principen om att *inte orsaka betydande skada*, för att säkerställa insyn i samband med hållbara projekt.
- (8) Respekt för de grundläggande rättigheterna och efterlevnad av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt jämställdhet mellan kvinnor och män, bör när så är lämpligt säkerställas under hela utarbetandet, utvärderingen, genomförandet och övervakningen av stödberättigande projekt inom ramen för faciliteten. På samma sätt bör bidragsmottagarna och kommissionen även undvika varje form av diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning under hela genomförandet av faciliteten. Facilitetens mål bör eftersträvas i överensstämmelse med Förenta nationernas mål för hållbar utveckling, den europeiska pelaren för sociala rättigheter, principen att förorenaren betalar, Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar ⁽⁸⁾ (nedan kallat *Parisavtalet*) om klimatförändringar och principen om att *inte orsaka betydande skada*.
- (9) Övergripande finansiella regler som antas av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*) och anger särskilt bestämmelser om budgetens uppställning och genomförande genom bidrag, priser, upphandling, indirekt förvaltning, finansieringsinstrument, budgetgarantier, ekonomiskt stöd och ersättning till externa experter samt föreskriver kontroller av ansvaret hos aktörer i budgetförvaltningen. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget omfattar även en generell villkorlighetsordning för skydd av unionens budget.
- (10) Faciliteten bör ge stöd i form av bidrag från unionen, kombinerade med lån från en finansieringspartner i enlighet med dess regler, utlåningspolitik och förfaranden. Finansieringsramen för bidragsdelen, som genomförs av kommissionen inom ramen för direkt förvaltning, bör inte vara kopplad till kostnaderna, i enlighet med artikel 125 i budgetförordningen. Den finansieringsformen bör bidra till att uppmuntra de projektansvariga att delta och till att facilitetens mål kan uppnås på ett effektivt sätt i förhållande till lånets storlek. Lånedelen bör tillhandahållas av Europeiska investeringsbanken (EIB). Det bör vara möjligt att utvidga faciliteten till att omfatta andra finansieringspartner som tillhandahåller lånedelen, när ytterligare medel för bidragsdelen blir tillgängliga eller när det krävs för ett korrekt genomförande av faciliteten. I sådana fall bör kommissionen informera medlemsstaterna och Europaparlamentet om avsikten att utvidga faciliteten och välja ut ytterligare finansieringspartner med hänsyn till deras förmåga att uppfylla facilitetens mål, bidra med egna medel och säkerställa en lämplig geografisk täckning.

⁽⁸⁾ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- (11) Administrativa överenskommelser bör ingås mellan kommissionen och finansieringsparterna. Dessa överenskommelser bör innehålla genomförandebestämmelser för utvärdering och övervakning av projekt, samt även ange varje parts rättigheter och skyldigheter, inklusive detaljerade arrangemang för revision, rapportering och kommunikation. Kommunikationsarrangemangen bör särskilt omfatta skyldigheten att offentliggöra information för varje enskilt projekt eller varje enskild låneordning som får stöd inom ramen för faciliteten.
- (12) Genom att tillgodose de investeringsbehov som härrör från omställningen till en klimatneutral ekonomi i de territorier som påverkas mest negativt bör faciliteten ge ett viktigt bidrag till integreringen av klimatåtgärder. Medel från facilitetens bidragsdel kommer därför att bidra till uppnåendet av klimatmålen i samma utsträckning som FRO.
- (13) Av facilitetens bidragsdel bör 250 000 000 EUR finansieras ur unionens budget i enlighet med förordning (EU, Euratom) 2020/2093, och detta bör utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 18 i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2020 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning samt om nya egna medel, inbegripet en färdplan för införandet av nya egna medel ⁽¹⁰⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförloppet.
- (14) 275 000 000 EUR av facilitetens bidragsdel bör finansieras genom återbetalningar från de finansieringsinstrument som inrättats genom de program som förtecknas i bilaga I till denna förordning. Inkomsterna kommer från avslutade program som är fristående från faciliteten, och bör betraktas som externa inkomster avsatta för särskilda ändamål genom undantag från artikel 21.3 f i budgetförordningen på grundval av artikel 322.1 i EUF-fördraget.
- (15) 1 000 000 000 EUR av facilitetens bidragsdel bör finansieras genom det förväntade överskottet från avsättningarna till den EU-garanti som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 ⁽¹¹⁾. Ett undantag bör därför göras från artikel 213.4 a i budgetförordningen, där det föreskrivs att eventuella överskott från avsättningar för en budgetgaranti ska återföras till budgeten, så att överskottet kan tilldelas faciliteten. De inkomsterna bör betraktas som externa inkomster avsatta för särskilda ändamål genom undantag från artikel 21.3 f i budgetförordningen på grundval av artikel 322.1 i EUF-fördraget.
- (16) I enlighet med artikel 12.4 c i budgetförordningen bör de anslag som motsvarar externa inkomster avsatta för särskilda ändamål automatiskt överföras till efterföljande program eller åtgärd. Den bestämmelsen gör det möjligt att matcha den fleråriga planen för inkomster avsatta för särskilda ändamål med genomförandeplanen för projekt som finansieras genom faciliteten.
- (17) Medel för rådgivningsstödet bör också tillhandahållas för att främja utarbetande, utveckling och genomförande av stödberättigande projekt och tidigt utarbetande av projekt före bidragsmottagarens inlämnande av ansökan till faciliteten. En andel av dessa medel bör avsättas för att stödja bidragsmottagarnas inneboende kapacitet att säkerställa de stödberättigande projektens hållbarhet.
- (18) För att säkerställa att alla medlemsstater får möjlighet att dra nytta av bidragsdelen bör en mekanism inrättas för att fastställa på förhand tilldelade nationella andelar i ett första skede enligt bilaga I till förordning (EU) 2021/1056. För att jämka samman det målet med behovet att optimera facilitetens ekonomiska påverkan och dess genomförande bör sådana nationella andelar inte tilldelas på förhand efter den 31 december 2025. Därefter bör de återstående medel som avsatts för bidragsdelen tillhandahållas utan någon på förhand tilldelad nationell andel och på konkurrensutsatt grund på unionsnivå, samtidigt som det säkerställs att de är förutsägbara för investeringarna och att de är behovsbaserade och leder till regional konvergens.

⁽¹⁰⁾ EUT L 433 I, 22.12.2020, s. 28.

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1).

- (19) Villkoren för stödberättigande och tilldelningskriterier bör anges i arbetsprogrammet och i inbjudan att lämna förslag. I villkoren för stödberättigande och tilldelningskriterierna bör projektets relevans beaktas, när det gäller de utvecklingsbehov som beskrivs i de territoriella planerna för en rättvis omställning, det övergripande målet att främja regional och territoriell konvergens samt bidragsdelens betydelse för projektets genomförbarhet. I arbetsprogrammen bör det också fastställas tilldelningskriterier ifall det inte finns tillräckliga medel för att stödja stödberättigande projekt. Prioritet bör ges åt projekt i mindre utvecklade regioner, projekt som bidrar direkt till uppnåendet av unionens klimatmål och projekt som främjas av offentliga organ som har antagit planer för minskade koldioxidutsläpp, i tillämpliga fall med motsvarande rangordning av kriterier. Unionsstöd som tillhandahålls inom ramen för faciliteten bör därför endast göras tillgängligt för medlemsstater som har antagit minst en territoriell plan för en rättvis omställning. Arbetsprogrammet och ansökningsomgångarna bör också beakta de territoriella planer för en rättvis omställning som medlemsstaterna lämnar in för att säkerställa enhetlighet mellan de olika delarna i mekanismen. För att optimera facilitetens påverkan bör enskilda projekt som får stöd inom ramen för faciliteten inte få stöd från andra unionsprogram, förutom vad gäller utarbetande av projekt. Projekt vid insatser som består av identifierbara separata projekt kan emellertid få stöd från olika unionsprogram, i enlighet med de tillämpliga reglerna för stödberättigande.
- (20) I syfte att optimera unionsstödet ändamålsenlighet och undvika att sådant stöd ersätter potentiellt stöd och potentiella investeringar från alternativa källor, bör stöd inom faciliteten endast ges till projekt som inte genererar tillräckliga flöden av egna inkomster för att täcka sina investeringskostnader. Dessa inkomster bör bestå av inkomster, budgetöverföringar ej medräknade, som genererats direkt av den verksamhet som bedrivs inom projektet, t.ex. försäljning, avgifter eller besparingar till följd av uppgradering av befintliga tillgångar.
- (21) Eftersom bidragsdelen bör beakta regionernas olikartade utvecklingsbehov i de olika medlemsstaterna bör stödet anpassas till förmån för mindre utvecklade regioner. Med hänsyn till att offentliga organ i mindre utvecklade regioner ofta har en lägre investeringskapacitet bör bidragsnivån för lån till sådana enheter vara jämförelsevis högre.
- (22) För att säkerställa ett effektivt genomförande av faciliteten kan det bli nödvändigt att tillhandahålla rådgivningsstöd för utarbetandet, utvecklingen och genomförandet av projekten. Detta stöd bör tillhandahållas genom InvestEU:s rådgivningscentrum för stödberättigande projekt och utarbetande av projekt före inlämnandet av ansökan och särskilt inriktas på bidragsmottagare med mindre administrativ kapacitet eller bidragsmottagare i mindre utvecklade regioner. Sådant stöd bör också kunna beviljas för utveckling och utarbetande av projekt inom ramen för andra unionsprogram.
- (23) För att mäta facilitetens ändamålsenlighet och förmåga att uppfylla sina mål samt stödja förberedelserna inför en eventuell förlängning efter 2027 bör kommissionen göra en interimsvärdering och en slututvärdering, inbegripet en bedömning av möjligheten att, när så är lämpligt, anta bestämmelser om en könsspecifik konsekvensbedömning, och bör lägga fram utvärderingsrapporterna för Europaparlamentet och rådet. Enligt punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹²⁾ bör faciliteten utvärderas på grundval av information som samlats in i enlighet med särskilda övervakningskrav, samtidigt som en administrativ börda, särskilt för medlemsstaterna, och överreglering undviks.
- (24) För att påskynda genomförandet och säkerställa att medlen används i rätt tid bör det i den här förordningen fastställas särskilda skyddsåtgärder som ska ingå i bidragsöverenskommelserna. För att uppnå det målet bör kommissionen, i enlighet med proportionalitetsprincipen, kunna minska eller häva unionsstöd vid allvariga brister på framsteg i genomförandet av projektet. Budgetförordningen är tillämplig på faciliteten. För att säkerställa samstämmighet i genomförandet av unionens finansieringsprogram bör budgetförordningen tillämpas på bidragsdelen och på medel till rådgivningsstöd som tillhandahålls inom ramen för faciliteten.

⁽¹²⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (25) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹³⁾ samt rådets förordningar (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁴⁾, (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽¹⁵⁾ och (EU) 2017/1939 ⁽¹⁶⁾ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet åtgärder avseende förebyggande, upptäckt, korrigerande och utredning av oriktigheter, inklusive bedrägerier, avseende krav på återbetalning av medel som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt, när så är lämpligt, avseende påförande av administrativa sanktioner. I enlighet med förordningarna (Euratom, EG) nr 2185/96 och (EU, Euratom) nr 883/2013 har Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) befogenhet att göra administrativa utredningar, inklusive kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. I enlighet med förordning (EU) 2017/1939 har Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) befogenhet att utreda och lagföra brott som skadar unionens ekonomiska intressen i enlighet med vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁷⁾. I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som mottar medel från unionen samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, bevilja kommissionen, Olaf, revisionsrätten och, när det gäller de medlemsstater som deltar i fördjupat samarbete enligt förordning (EU) 2017/1939, de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.
- (26) I syfte att ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på nyckelprestationsindikatorerna för att övervaka genomförandet av och framstegen med faciliteten. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (27) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på arbetsprogrammen samt villkoren och förfarandena för val av andra finansieringspartner än EIB. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁸⁾.
- (28) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att främja investeringar i de territorier som påverkas mest negativt av övergången till klimatneutralitet genom att tillgodose motsvarande utvecklingsbehov genom att främja offentliga investeringar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av att det är svårt för offentliga organ att ge stöd till investeringar som inte genererar tillräckliga flöden av inkomster för att täcka sina investeringskostnader utan snarare, på grund av behovet av en enhetlig genomföranderam med direkt förvaltning, kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽¹⁶⁾ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

Genom denna förordning inrättas en lånefacilitet för den offentliga sektorn (nedan kallad *faciliteten*) för den fleråriga budgetramen 2021–2027 till stöd för offentliga organ, bestående av en kombination av bidrag från unionens budget och lån från finansieringspartnerna, och i den fastställs facilitetens mål. Dessutom fastställs regler för bidragsdelen inom faciliteten och särskilt dess budget, olika former av unionsstöd och bestämmelser om stödberättigande.

Faciliteten ska stödja territorier i unionen som står inför allvarliga sociala, ekonomiska och miljömässiga utmaningar till följd av omställningen till unionens klimatmål för 2030 och målet om klimatneutralitet i unionen senast 2050.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *administrativ överenskommelse*: ett rättsligt instrument som inrättar en ram för samarbetet mellan kommissionen och en finansieringspartner och som anger deras respektive uppgifter och ansvarsområden i samband med genomförandet av faciliteten i enlighet med denna förordning.
2. *bidragsmottagare*: en juridisk person etablerad i en medlemsstat som ett offentligrättsligt organ eller som ett privaträttsligt organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter, och med vilken kommissionen har undertecknat en bidragsöverenskommelse inom ramen för faciliteten.
3. *finansieringspartner*: EIB, andra internationella finansiella institut, nationella utvecklingsbanker och finansiella institut, inbegripet privata finansiella institut, med vilka kommissionen undertecknar en administrativ överenskommelse om samarbete inom faciliteten.
4. *projekt*: en åtgärd som av kommissionen identifierats som berättigad till unionsstöd inom ramen för faciliteten, avsedd att fullgöra en odelbar uppgift av en precis ekonomisk eller teknisk natur, som har ett på förhand fastställt mål och en fastställd period under vilken det ska genomföras och slutföras.
5. *territoriell plan för en rättvis omställning*: en plan som upprättats i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) 2021/1056 och som godkänts av kommissionen.
6. *låneordning*: ett lån som finansieringspartner beviljar en bidragsmottagare och som är avsett att finansiera en uppsättning på förhand fastställda projekt inom faciliteten.
7. *mindre utvecklad region*: mindre utvecklad region som avses i artikel 108.2 i förordning (EU) 2021/1060.

Artikel 3

Mål

1. Facilitetens allmänna mål är att hantera allvarliga sociala, ekonomiska och miljömässiga utmaningar som härrör från omställningen till unionens klimat- och energimål för 2030 och unionens mål om att uppnå en klimatneutral ekonomi i unionen senast 2050, som anges i förordning (EU) 2021/1119, till förmån för de unionsterritorier som identifieras i de territoriella planerna för en rättvis omställning.
2. Det specifika målet för faciliteten är att öka de investeringar inom offentlig sektor som görs för att tillgodose utvecklingsbehoven i de territorier som identifieras i de territoriella planerna för en rättvis omställning genom att underlätta finansiering av projekt som inte genererar tillräckliga flöden av egna inkomster för att täcka sina investeringskostnader och i syfte att undvika att sådan finansiering ersätter potentiellt stöd och potentiella investeringar från alternativa källor.

3. Denna förordning syftar till att uppnå det specifika målet i punkt 2, men också till att säkerställa att rådgivningsstöd för utarbetande, utveckling och genomförande av stödberättigande projekt tillhandahålls när det behövs, även för utarbetande av projekt före inlämnandet av ansökan. Rådgivningsstödet ska tillhandahållas i enlighet med reglerna och genomförandemetoderna för InvestEU:s rådgivningscentrum, som inrättas genom artikel 25 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 ⁽¹⁹⁾.

Artikel 4

Övergripande principer

1. Respekt för de grundläggande rättigheterna och efterlevnad av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt jämställdhet mellan kvinnor och män, ska när så är lämpligt säkerställas under hela utarbetandet, utvärderingen, genomförandet och övervakningen av stödberättigande projekt.
2. Bidragsmottagarna och kommissionen ska undvika varje form av diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning under hela genomförandet av faciliteten. Tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning ska vid behov särskilt beaktas under hela utarbetandet och genomförandet av stödberättigande projekt.
3. Facilitetens mål ska eftersträvas i överensstämmelse med Förenta nationernas mål för hållbar utveckling, den europeiska pelaren för sociala rättigheter, principen att *förorenaren betalar*, Parisavtalet och principen om att *inte orsaka betydande skada*.

Artikel 5

Budget

1. Utan att det påverkar de ytterligare medel som anslagits i unionens budget för perioden 2021–2027 ska bidragsdelen av facilitetens stöd finansieras med
 - a) medel från unionens budget, med ett belopp på 250 000 000 EUR i löpande priser och
 - b) inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt punkt 2 upp till ett maximalt belopp på 1 275 000 000 EUR i löpande priser.
2. De inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 1 b ska tillhandahållas genom återbetalningar från finansieringsinstrument som inrättas inom de program som förtecknas i bilaga I till denna förordning, med ett maximalt belopp på 275 000 000 EUR, och från överskottet från avsättningarna till den EU-garanti som inrättades genom förordning (EU) 2015/1017, med ett maximalt belopp på 1 000 000 000 EUR.
3. De medel och inkomster avsatta för särskilda ändamål som avses i punkt 1 får kompletteras med ekonomiska bidrag från medlemsstater, tredjeländer och andra organ än de som inrättats enligt EUF-fördraget eller fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen. Dessa ekonomiska bidrag ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 21.5 i budgetförordningen.
4. Genom undantag från artikel 21.3 f i budgetförordningen ska medel från återbetalningar enligt punkt 2 i den här artikeln utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 21.5 i budgetförordningen. Genom undantag från artikel 213.4 a i budgetförordningen ska medel från det överskott från avsättningarna till den EU-garanti som avses i punkt 2 i den här artikeln utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål enligt artikel 21.5 i budgetförordningen.
5. Ett belopp på upp till 2 % av de medel som avses i punkt 1 får användas för tekniskt och administrativt stöd till genomförandet av faciliteten, t.ex. till förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering, inklusive gemensamma it-system, samt till finansieringspartners administrativa utgifter och avgifter.

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

6. Medel på upp till ett belopp på 35 000 000 EUR som ingår i de medel som avses i punkt 1 ska tillhandahållas för den verksamhet som anges i artikel 3.3, och minst 10 000 000 EUR av dessa medel ska utgöra stöd för bidragsmottagarnas administrativa kapacitet, i synnerhet i de mindre utvecklade regionerna.

7. Budgetmässiga åtaganden för åtgärder som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp över flera år i årliga delåtaganden.

KAPITEL II

UNIONSSTÖD

Artikel 6

Form av unionsstöd och genomförandemetod

1. Unionsstöd som tillhandahålls inom ramen för faciliteten ska tillhandahållas i form av bidrag i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.
2. Unionsstöd som tillhandahålls inom ramen för faciliteten ska genomföras inom ramen för direkt förvaltning i enlighet med budgetförordningen.

Artikel 7

Medlens tillgänglighet

1. De medel som avses i artikel 5.1 och 5.3 ska, efter avdrag för en avsättning för de tekniska och administrativa utgifter som avses i artikel 5.5, användas för att finansiera projekt i enlighet med punkterna 2 och 3.
2. För bidrag som beviljas efter ansökningsomgångar som offentliggjorts senast den 31 december 2025 får det unionsstöd som tilldelas stödberättigande projekt i en medlemsstat inte överskrida de nationella andelar som anges i bilaga I till förordning (EU) 2021/1056.
3. För bidrag som beviljas enligt ansökningsomgångar som offentliggörs från och med den 1 januari 2026 ska unionsstöd som tilldelas stödberättigande projekt tillhandahållas utan någon på förhand tilldelad nationell andel och på konkurrensutsatt grund på unionsnivå tills de återstående medlen har uttömts. Vid tilldelningen av sådana bidrag ska behovet av att säkerställa att investeringarna är förutsägbara och främjandet av regional konvergens beaktas, med särskilt fokus på mindre utvecklade regioner, i enlighet med tilldelningskriterierna som föreskrivs i artikel 14.2.

Artikel 8

Administrativa överenskommelser med finansieringspartner

En administrativ överenskommelse ska ingås mellan kommissionen och en finansieringspartner innan faciliteten genomförs med finansieringspartnern. I överenskommelsen ska varje parts rättigheter och skyldigheter anges, bland annat bestämmelser om revision och kommunikation, inbegripet särskilt skyldigheten att offentliggöra information om varje projekt som finansieras genom faciliteten och låneordningarnas omfattning.

KAPITEL III

STÖDBERÄTTIGANDE

Artikel 9

Stödberättigande projekt

1. Endast projekt som bidrar till de mål som anges i artikel 3 och som uppfyller samtliga följande villkor ska berättiga till unionsstöd inom ramen för faciliteten:
 - a) Projekten ger mätbar påverkan, och innehåller när så är lämpligt outputindikatorer för hantering av allvarliga sociala, ekonomiska och miljömässiga utmaningar som följer av omställningen till unionens klimat- och energimål för 2030 och unionens mål om att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och stöder sådana territorier som identifieras i en territoriell plan för en rättvis omställning, även om projekten inte är belägna i dessa territorier.
 - b) Projekten får inte stöd inom ramen för något annat unionsprogram.
 - c) Projekten får ett lån från en finansieringspartner inom ramen för faciliteten.
 - d) Projekten genererar inte tillräckliga flöden av egna inkomster för att täcka sina investeringskostnader, i syfte att undvika ersättning av potentiellt stöd och potentiella investeringar från alternativa källor.
2. Genom undantag från punkt 1 b får projekt som erhåller unionsstöd inom ramen för faciliteten också erhålla rådgivningsstöd och tekniskt stöd från andra unionsprogram för utarbetande, utveckling och genomförande.
3. Faciliteten får inte stödja verksamhet som undantas enligt artikel 9 i förordning (EU) 2021/1056.

Artikel 10

Stödberättigade personer och enheter

Trots de kriterier som anges i artikel 197 i budgetförordningen är endast juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat som ett offentligrättsligt organ eller som ett privaträttsligt organ som anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter berättigade att ansöka som potentiella bidragsmottagare enligt denna förordning.

KAPITEL IV

BIDRAG

Artikel 11

Bidrag

1. Bidrag ska ges i form av finansiering som inte är kopplad till kostnaderna i enlighet med artikel 125.1 a i budgetförordningen.
2. Bidragsbeloppet får inte överstiga 15 % av det lånebelopp som beviljas av finansieringspartnern inom ramen för faciliteten. För projekt i territorier belägna i mindre utvecklade regioner får bidragsbeloppet inte överstiga 25 % av det lånebelopp som tillhandahålls av finansieringspartnern inom ramen för faciliteten.
3. Betalningar av ett beviljat bidrag får delas upp i flera delbetalningar kopplade till framstegen med genomförandet enligt vad som fastställs i bidragsöverenskommelsen.

*Artikel 12***Minskning eller hävande av bidrag**

1. Utöver de skäl som anges i artikel 131.4 i budgetförordningen och efter samråd med finansieringspartnern får kommissionen minska bidragsbeloppet eller häva bidragsöverenskommelsen om det ekonomiskt mest betydelsefulla varu-, byggentreprenad- eller tjänstekontraktet inte har undertecknats inom två år efter undertecknandet av bidragsöverenskommelsen och om ett sådant kontrakt planeras enligt bidragsöverenskommelsen.
2. Om unionsstödet kombineras med låneordningar eller om ett varu-, byggentreprenad- eller tjänstekontrakt inte planeras är punkt 1 inte tillämplig.

Om så är fallet får kommissionen, efter samråd med finansieringspartnern, minska bidragsbeloppet eller häva bidragsöverenskommelsen, och återkräva alla relaterade belopp som betalats ut, i enlighet med villkoren i bidragsöverenskommelsen.

KAPITEL V

RÅDGIVNINGSTÖD*Artikel 13***Rådgivningsstöd**

1. Rådgivningsstödet enligt den här förordningen ska genomföras inom ramen för indirekt förvaltning, i enlighet med reglerna och genomförandemetoderna för InvestEU:s rådgivningscentrum.
2. Verksamhet som är nödvändig för att stödja utarbetande, utveckling och genomförande av projekt ska berättiga till rådgivningsstöd och finansieras i enlighet med artikel 5.6.

KAPITEL VI

PROGRAMPLANERING, ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH KONTROLLER*Artikel 14***Arbetsprogram**

1. Faciliteten ska genomföras genom arbetsprogram som fastställs i enlighet med artikel 110 i budgetförordningen.
2. Arbetsprogrammen ska innehålla tilldelningskriterier som är tillämpliga när det totala begärda bidragsstödet för stödberättigande projekt är större än de tillgängliga medlen. Dessa kriterier ska, i tillämpliga fall, inbegripa prioriteringar av
 - a) projekt som marknadsförs av bidragsmottagare i mindre utvecklade regioner,
 - b) projekt som bidrar direkt till uppnåendet av unionens klimat- och energimål för 2030 och unionens mål om att uppnå klimatneutralitet senast 2050, och
 - c) projekt som marknadsförs av bidragsmottagare som har antagit planer för minskade koldioxidutsläpp.
3. Kommissionen ska anta arbetsprogrammen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.

Artikel 15

Urval av andra finansieringspartner än EIB

1. Kommissionen ska fastställa villkoren och förfarandena för val av andra finansieringspartner än EIB i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 20.
2. Villkoren för att välja ut andra finansieringspartner än EIB ska återspegla facilitetens mål.
3. När kommissionen väljer ut finansieringspartner ska den beakta potentiella finansieringspartners kapacitet att
 - a) säkerställa att deras utlåningspolitik är förenlig med unionens miljönormer och sociala normer, unionens klimat- och energimål för 2030 och målet om klimatneutralitet i unionen senast 2050,
 - b) bidra med tillräckliga egna medel för att maximera påverkan av unionsbidraget,
 - c) säkerställa lämplig geografisk täckning för faciliteten och möjliggöra finansiering av mindre enskilda projekt,
 - d) grundligt uppfylla kraven i artikel 155.2 och 155.3 i budgetförordningen avseende penningtvätt, finansiering av terrorism, skatteflykt, skattebedrägeri, skatteundandragande och icke samarbetsvilliga jurisdiktioner,
 - e) säkerställa insyn och tillräcklig synlighet i fråga om varje projekt som finansieras genom faciliteten.
4. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de finansieringspartner som utvalts i enlighet med denna artikel.

Artikel 16

Övervakning och rapportering

1. Nyckelprestationsindikatorer för att övervaka genomförandet av faciliteten och dess framsteg i förhållande till målen i artikel 3 fastställs i bilaga II.
2. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter om de indikatorer som avses i punkt 1 samlas in ändamålsenligt, effektivt och i rätt tid. Bidragsmottagare och finansieringspartner ska förse kommissionen med uppgifter om indikatorerna i enlighet med bidragsöverenskommelsen respektive den administrativa överenskommelsen.
3. Senast den 31 oktober varje år, från och med 2022, ska kommissionen utfärda en rapport om genomförandet av faciliteten. Den rapporten ska innehålla information om i vilken grad faciliteten har genomförts i förhållande till dess mål, villkor och prestationsindikatorer.
4. Om den interimsvärderingsrapport som avses i artikel 17.2 visar att indikatorerna i bilaga II inte möjliggör en korrekt bedömning av faciliteten, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 19 för att ändra de nyckelprestationsindikatorer som anges i bilaga II.

Artikel 17

Utvärdering

1. Utvärderingar av genomförandet av faciliteten och dess förmåga att nå de mål som anges i artikel 3 ska genomföras i tillräckligt god tid för att kunna vidta lämpliga åtgärder.
2. En interimsvärdering ska göras senast den 30 juni 2025 och en rapport om den interimsvärderingen ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet. Interimsvärderingen ska särskilt bedöma
 - a) i vilken utsträckning det unionsstöd som tillhandahållits genom faciliteten har bidragit till att tillgodose behoven i de territorier som genomför de territoriella planerna för en rättvis omställning,

- b) hur de övergripande principer som avses i artikel 4 har beaktats,
- c) huruvida det behövs en könsspecifik konsekvensbedömning,
- d) huruvida de villkor för stödberättigande som anges i artikel 9 har tillämpats och hur kraven på synlighet har tillämpats,
- e) på grundval av de projekt som får stöd genom faciliteten i vilken grad facilitetens bidragit till de miljömål som fastställs i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ⁽²⁰⁾, med beaktande av de tillämpliga granskningskriterierna som föreskrivs i den förordningen.

Interimsutvärderingsrapporten får åtföljas av ett lagförslag, som särskilt tar hänsyn till en eventuell ändring av villkoren för stödberättigande.

3. Vid slutet av genomförandeperioden och i vilket fall senast den 31 december 2031 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en slutlig utvärderingsrapport om facilitetens resultat och långsiktiga påverkan, vilken även ska bedöma de faktorer som anges i punkt 2.

Artikel 18

Revisioner

1. Revisioner av användningen av unionsstöd som tillhandahålls inom ramen för faciliteten, vilka utförs av personer eller enheter, även personer eller enheter som inte görs på uppdrag av unionens institutioner eller organ, ska ligga till grund för den övergripande försäkran enligt artikel 127 i budgetförordningen.
2. Bidragmottagare och finansieringspartner ska i enlighet med sin respektive bidragsöverenskommelse och administrativ överenskommelse förse kommissionen och eventuella utsedda revisorer med alla tillgängliga handlingar som behövs för att de ska kunna fullgöra sina revisionsuppgifter.
3. Den externa revisionen av den verksamhet som utförs i enlighet med denna förordning avseende användningen av det unionsstöd som tillhandahålls genom faciliteten ska utföras av revisionsrätten i enlighet med artikel 287 i EUF-fördraget. För detta ändamål ska revisionsrätten på egen begäran få tillgång till de handlingar eller den information som den behöver för att kunna fullgöra sina revisionsuppgifter, inbegripet all information om utvärderingar av ansökningar och resultatet av dem, i enlighet med artikel 287.3 i EUF-fördraget.

Artikel 19

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16.4 ges till kommissionen till och med den 31 december 2028.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 20

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 115.1 i förordning (EU) 2021/1060. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 21

Information, kommunikation och synlighet

1. Bidragstagare och finansieringspartner ska säkerställa att det unionsstöd som tillhandahålls inom faciliteten synliggörs, i synnerhet när de främjar projekten och deras resultat, genom att tillhandahålla riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska genomföra informations- och kommunikationsåtgärder avseende faciliteten, de finansierade projekten och resultaten av dessa projekt. Detta omfattar särskilt att informera medlemsstaterna om kommissionens avsikt att ge andra finansieringspartner än EIB tillgång till faciliteten och om ansökningsomgångar som har offentliggjorts samt att främja information om tekniskt och administrativt stöd som tillhandahålls för bidragstagare. Finansiella medel som tilldelas faciliteten ska också bidra till kommunikationen om unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till de mål som anges i artikel 3. Kommissionen ska offentliggöra och regelbundet uppdatera en förteckning över de projekt som finansieras inom ramen för faciliteten.

Artikel 22

Övergångsbestämmelser

Vid behov får anslag föras in i budgeten efter 2027 för att täcka de utgifter som föreskrivs i artikel 5.5, i syfte att möjliggöra förvaltning av åtgärder som inte slutförts senast den 31 december 2027.

Artikel 23

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. LOGAR
Ordförande

BILAGA I

Finansieringsinstrument från vilka återbetalningar får användas för faciliteten

A. Egetkapitalinstrument:

- Europeisk finansieringsordning för teknik (ETF98): Rådets beslut 98/347/EG av den 19 maj 1998 om åtgärder för finansiellt stöd till innovativa och sysselsättningskapande små och medelstora företag – Initiativ för tillväxt och sysselsättning (EGT L 155, 29.5.1998, s. 43).
- Projekt för tekniköverföring (TTP): Kommissionens beslut om antagande av ett finansieringsbeslut för kompletterande finansiering av åtgärder inom GD Näringslivs verksamhet "Inre marknad för varor och sektorspolitik" för 2007 och om antagande av GD Näringslivs rambeslut för finansiering av den förberedande åtgärden "EU:s roll i en globaliserad värld" och av fyra pilotprojekt: "Erasmus för unga företagare", "Åtgärder för att främja samarbete och partnerskap mellan mikroföretag och små och medelstora företag", "Tekniköverföring" och "Framstående europeiska resmål" för 2007 (C(2007) 531).
- Europeisk finansieringsordning för teknik (ETF01): Rådets beslut 2000/819/EG av den 20 december 2000 om ett flerårigt program för företag och företagarganda, särskilt för små och medelstora företag (SMF) (2001–2005) (EGT L 333, 29.12.2000, s. 84).
- Instrumentet för innovativa små och medelstora företag med hög tillväxt (GIF): Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) (EUT L 310, 9.11.2006, s. 15).
- Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE): Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129), ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, 1.7.2015, s. 1).
- Egetkapitalinstrument för tillväxt (Cosme EFG): Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1287/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1639/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 33).
- InnovFins egetkapitalinstrument:
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 81).
 - Rådets beslut 2013/743/EU av den 3 december 2013 om inrättande av det särskilda programmet för genomförande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut 2006/971/EG, 2006/972/EG, 2006/973/EG, 2006/974/EG och 2006/975/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 965).
- EaSI-investeringar för kapacitetsuppbyggnad: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 347, 20.12.2013, s. 238).

B. Garantiinstrument:

- SMF-garantifaciliteten 1998 (SMEG98): Rådets beslut 98/347/EG av den 19 maj 1998 om åtgärder för finansiellt stöd till innovativa och sysselsättningsskapande små och medelstora företag – Initiativ för tillväxt och sysselsättning (EGT L 155, 29.5.1998, s. 43).
- SMF-garantifaciliteten 2001 (SMEG01): Rådets beslut 2000/819/EG av den 20 december 2000 om ett flerårigt program för företag och företaggaranda, särskilt för små och medelstora företag (SMF) (2001–2005) (EGT L 333, 29.12.2000, s. 84).
- SMF-garantifaciliteten 2007 (SMEG07): Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) (EUT L 310, 9.11.2006, s. 15).
- Det europeiska instrumentet Progress för mikrokrediter – garanti (EPMF-G): Europaparlamentets och rådets beslut nr 283/2010/EU av den 25 mars 2010 om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 87, 7.4.2010, s. 1).
- Finansieringsinstrumentet för riskdelning (RSI):
 - Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013), kommissionens uttalande (EUT L 412, 30.12.2006, s. 1).
 - Rådets beslut 2006/971/EG av den 19 december 2006 om det särskilda programmet Samarbete för genomförande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 86).
 - Rådets beslut 2006/974/EG av den 19 december 2006 om det särskilda programmet Kapacitet för genomförande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 400, 30.12.2006, s. 299).
- EaSI-garantin: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och om ändring av beslut nr 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 347, 20.12.2013, s. 238).
- Lånegarantiinstrumentet Cosme (Cosme LGF): Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1287/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av ett program för företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1639/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 33).
- InnovFins skuldinstrument:
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 81).
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).
 - Rådets beslut 2013/743/EU av den 3 december 2013 om inrättande av det särskilda programmet för genomförande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut 2006/971/EG, 2006/972/EG, 2006/973/EG, 2006/974/EG och 2006/975/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 965).
- Lånegarantin för de kulturella och kreativa sektorerna (CCS GF): Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1295/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av programmet Kreativa Europa (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1718/2006/EG, nr 1855/2006/EG och nr 1041/2009/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 221).
- Studielånegarantin (SLGF): Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

- Instrumentet för privat finansiering för energieffektivisering (PF4EE): Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1293/2013 av den 11 december 2013 om inrättandet av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) samt om upphävande av förordning (EG) nr 614/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 185).

C. Riskdelningsinstrument:

— InnovFin:

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1290/2013 av den 11 december 2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av förordning (EG) nr 1906/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 81).
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).
- Skuldinstrumentet för Fonden för ett sammanlänkat Europa: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).
- Finansieringsmekanismen för naturkapital (NCFE): Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1293/2013 av den 11 december 2013 om inrättandet av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) samt om upphävande av förordning (EG) nr 614/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 185).

D. Särskilda investeringsverktyg:

- Det europeiska instrumentet Progress för mikrokrediter – *fonds de placements – fonds d'investissements spécialisés* (EPMF FCP-FIS): Europaparlamentets och rådets beslut nr 283/2010/EU av den 25 mars 2010 om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 87, 7.4.2010, s. 1).
- Margueritefonden:
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 680/2007 av den 20 juni 2007 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området transeuropeiska nät på transportområdet och energiområdet (EUT L 162, 22.6.2007, s. 1).
 - Kommissionens beslut av den 25 februari 2010 om Europeiska unionens deltagande i Europeiska 2020-fonden för energi, klimatförändringar och infrastruktur (Margueritefonden) (C(2010) 941).
- Europeiska fonden för energieffektivitet (EEEF): Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2010 av den 15 december 2010 om ändring av förordning (EG) nr 663/2009 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet (EUT L 346, 30.12.2010, s. 5).

BILAGA II

Nyckelprestationsindikatorer ⁽¹⁾

1. Mängden beviljade bidrag
 2. Mängden undertecknade lån
 - 2.1 Individuella lån
 - 2.2 Låneordningar
 3. Totala investeringar som mobiliserats, uppdelade på följande
 - 3.1 Belopp för privat finansiering som mobiliserats
 - 3.2 Belopp för offentlig finansiering som mobiliserats
 4. Antal projekt som får stöd, uppdelat efter
 - 4.1 Land
 - 4.2 Nuts 2-region
 - 4.3 Territorium som fått stöd för en rättvis omställning
 5. Antal projekt som får finansiering inom faciliteten
 6. Antal projekt per sektor
 - 6.1 Transport
 - 6.2 Social infrastruktur
 - 6.3 Allmännyttiga tjänster (vatten, avlopp, fjärrvärme, energi, avfallshantering)
 - 6.4 Direkt stöd för att underlätta omställningen till klimatneutralitet (förnybar energi, minskning av koldioxidutsläpp, energieffektivitet)
 - 6.5 Miljömål
 - 6.6 Stadsinfrastruktur och bostäder
 - 6.7 Övriga
 7. Minskade växthusgasutsläpp, i förekommande fall
 8. Jobbskapande, i förekommande fall
-

⁽¹⁾ Alla indikatorer ska i förekommande fall delas upp efter region. Alla personuppgifter ska i förekommande fall delas upp efter kön.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1230**av den 14 juli 2021****om gränsöverskridande betalningar i unionen****(kodifiering)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 ⁽⁴⁾ har ändrats väsentligt flera gånger ⁽⁵⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.
- (2) Det är viktigt att avgifterna är lika för gränsöverskridande betalningar i euro och motsvarande betalningar inom en medlemsstat, för att den inre marknaden ska fungera väl och för att underlätta den gränsöverskridande handeln inom unionen.
- (3) Det är inte tillrådligt att tillämpa principen om lika avgifter på betalningsinstrument som huvudsakligen eller uteslutande är pappersbaserade, såsom checkar, eftersom dessa är av den beskaffenheten att de inte kan behandlas lika effektivt som elektroniska betalningar.
- (4) Principen om lika avgifter bör tillämpas på betalningar som initieras eller avslutas på papper eller med kontanter och som behandlas elektroniskt under betalningskedjan, med undantag för checkar, och på alla avgifter som är direkt eller indirekt kopplade till en betalningstransaktion, inbegripet avgifter kopplade till ett avtal. Indirekta avgifter inbegriper avgifter för upprättande av en stående betalningsorder och avgifter för att använda ett betal- eller kreditkort vilka bör vara desamma för nationella och gränsöverskridande betalningstransaktioner inom unionen.
- (5) I syfte att undvika fragmentering av betalningsmarknaderna, bör principen om lika avgifter tillämpas. Därför bör en nationell betalning med samma eller mycket snarlika egenskaper som den gränsöverskridande betalningen fastställas för varje kategori av gränsöverskridande betalningstransaktioner. Det bör vara möjligt att bland annat använda följande kriterier för att fastställa den nationella betalning som motsvarar en gränsöverskridande betalning: kanal som använts vid initiering, utförande och avslut av betalningen, automatiseringsgrad, eventuell betalningssgaranti, kundstatus och förhållande till betaltjänstleverantören, eller betalningsinstrument som använts, enligt definitionen i artikel 4.14 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 ⁽⁶⁾. Dessa kriterier bör inte anses vara uttömmande.

⁽¹⁾ EUT C 65, 25.2.2021, s. 4.

⁽²⁾ EUT C 56, 16.2.2021, s. 43.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 juli 2021.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 (EUT L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁽⁵⁾ Se bilaga I.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

- (6) Behöriga myndigheter bör utfärda riktlinjer för fastställande av motsvarande betalningar när de anser det vara nödvändigt. Kommissionen, när det är lämpligt biträdd av betalningskommittén som inrättats genom artikel 85.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG ⁽⁷⁾, bör tillhandahålla lämpliga riktlinjer och bistå de behöriga myndigheterna.
- (7) För att underlätta den inre marknadens funktion och undvika ojämlikheter mellan å ena sidan betaltjänstanvändare i euroområdet och å andra sidan betaltjänstanvändare i medlemsstater utanför euroområdet när det gäller gränsöverskridande betalningar i euro, bör det säkerställas att avgifterna för gränsöverskridande betalningar i euro inom unionen ligger i linje med avgifterna för motsvarande nationella betalningar i den nationella valutan i den medlemsstat där betaltjänstanvändarens betaltjänstleverantör är belägen. En betaltjänstleverantör anses vara belägen i den medlemsstat där den tillhandahåller sina tjänster till betaltjänstanvändaren.
- (8) Valutaväxlingsavgifter utgör en betydande kostnad vid gränsöverskridande betalningar i fall där en annan valuta används i betalarens medlemsstat än i betalningsmottagarens medlemsstat. Artikel 45 i direktiv (EU) 2015/2366 kräver att de avgifter och den växelkurs som tillämpas är transparenta, i artikel 52.3 i det direktivet anges informationskrav när det gäller betalningstransaktioner som omfattas av ett ramavtal, och artikel 59.2 i det direktivet omfattar informationskrav för parter som erbjuder valutaväxlingstjänster i en uttagsautomat eller på försäljningsstället. Det bör föreskrivas ytterligare åtgärder i syfte att skydda konsumenterna mot överdrivet höga kostnader för valutaväxling och säkerställa att konsumenterna får den information de behöver för att kunna välja de bästa alternativen för valutaväxling.
- (9) De åtgärder som ska genomföras bör vara ändamålsenliga, adekvata och kostnadseffektiva. I situationer där betalaren erbjuds olika alternativ för valutaväxling i en uttagsautomat eller på försäljningsstället, bör samtidigt den information som ges möjliggöra jämförelse så att betalaren kan göra ett välgrundat val.
- (10) För att säkra jämförbarhet bör valutaväxlingsavgifterna för alla kortbaserade betalningar uttryckas på samma sätt, nämligen som procentuella påslag i förhållande till de senaste tillgängliga referensväxelkurserna för euro från Europeiska centralbanken (ECB). Vid växling mellan två valutor utanför euroområdet kan ett påslag behöva baseras på en kurs som härleds från två ECB-kurser.
- (11) I enlighet med de allmänna informationskrav avseende valutaväxlingsavgifter som fastställs i direktiv (EU) 2015/2366, bör tillhandahållare av valutaväxlingstjänster lämna information om sina valutaväxlingsavgifter innan betalningstransaktionen initieras. Parter som erbjuder valutaväxlingstjänster i en uttagsautomat eller på försäljningsstället bör lämna information om sina avgifter för sådana tjänster på ett tydligt och lättillgängligt sätt, till exempel genom att ange sina avgifter vid disken eller digitalt på terminalen eller på skärmen vid köp online. Utöver den information som anges i artikel 59.2 i direktiv (EU) 2015/2366 bör dessa parter även, innan betalningen initieras, lämna uttrycklig information om det belopp som ska betalas till betalningsmottagaren i den valuta som används av betalningsmottagaren och det totalbelopp som betalaren ska betala i valutan för betalarens konto. Det belopp som ska betalas i den valuta som används av betalningsmottagaren bör utvisa priset för de varor eller tjänster som köps och det kan visas vid kassan i stället för på betalterminalen. Den valuta som används av betalningsmottagaren är i allmänhet den lokala valutan, men kan enligt principen om avtalsfrihet i vissa fall vara en annan unionsvaluta. Det totalbelopp som betalaren ska betala i valutan för betalarens konto bör utgöras av priset på varorna eller tjänsterna och valutaväxlingsavgifterna. Dessutom bör båda beloppen dokumenteras på kvittot eller på ett annat varaktigt medium.
- (12) Med hänsyn till artikel 59.2 i direktiv (EU) 2015/2366, bör betalaren när en valutaväxlingstjänst erbjuds i en uttagsautomat eller på försäljningsstället kunna avböja denna tjänst och i stället betala i den valuta som används av betalningsmottagaren.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1).

- (13) För att göra det möjligt för betalare att jämföra avgifterna för olika alternativ för valutaväxling i en uttagsautomat eller på försäljningsstället, bör betalarnas betaltjänstleverantörer inte bara lämna fullt jämförbar information om tillämpliga avgifter för valutaväxling i villkoren i sina ramavtal, utan också offentliggöra denna information via en allmänt och lätt tillgänglig elektronisk plattform, framför allt på sina kundwebbplatser, på sina webbplatser för internetbanktjänster och i sina mobila bankapplikationer, på ett lättförståeligt och lättillgängligt sätt. Detta skulle göra det möjligt att utveckla webbplatser för jämförelser för att underlätta för konsumenterna att jämföra priser när de reser eller handlar utomlands. Dessutom bör betalarnas betaltjänstleverantörer påminna betalarna om tillämpliga valutaväxlingsavgifter när en kortbaserad betalning görs i en annan valuta, med hjälp av allmänt och lätt tillgängliga elektroniska kommunikationskanaler, såsom sms-meddelanden, e-post eller pushnotiser via betalarens mobila bankapplikation. Betaltjänstleverantörer bör komma överens med betaltjänstanvändare om den elektroniska kommunikationskanal genom vilken de ska tillhandahålla information om valutaväxlingsavgifter, med beaktande av den mest effektiva kanalen för att nå betalaren. Betaltjänstleverantörer bör också godta betaltjänstanvändares begäranden om att inte erhålla elektroniska meddelanden med information om valutaväxlingsavgifter.
- (14) Regelbundna påminnelser är lämpligt i situationer där betalaren vistas utomlands under längre perioder, till exempel när betalaren är utstationerad eller studerar utomlands, eller om betalaren regelbundet använder ett kort för köp online i den lokala valutan. En skyldighet att tillhandahålla sådana påminnelser skulle säkerställa att betalare är informerade när de överväger olika alternativ för valutaväxling.
- (15) Det är viktigt att underlätta betaltjänstleverantörers gränsöverskridande betalningar. I detta sammanhang bör standardisering främjas, särskilt användningen av det internationella betalkontonumret (Iban-nummer) och företagsidentifieringskoden (BIC-kod). Det är därför lämpligt att betaltjänstleverantörerna förser betaltjänstanvändarna med uppgifter om Iban-numret och BIC-koden för kontot i fråga.
- (16) För att garantera en kontinuerlig, punktlig och effektiv betalningsbalansrapportering inom det gemensamma eurobetalningsområdet (Sepa) är det önskvärt att man fortfarande kan samla in lättillgängliga betalningsuppgifter som Iban-nummer, BIC-kod och transaktionsbeloppet eller enkla, aggregerade betalningsuppgifter för olika betalningsinstrument, förutsatt att insamlingen inte stör den automatiserade betalningsprocessen och att den helt kan automatiseras. Denna förordning påverkar inte rapporteringskraven för andra ändamål, såsom förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism, eller av skatteskal.
- (17) De behöriga myndigheterna bör ges befogenhet att effektivt fullgöra sina övervakningsskyldigheter och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att betaltjänstleverantörer följer denna förordning.
- (18) För att möjliggöra tvistlösning vid en felaktig tillämpning av denna förordning bör medlemsstaterna föreskriva lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning, för lösande av eventuella tvister mellan betaltjänstanvändare och betaltjänstleverantörer. Det är också viktigt att behöriga myndigheter och organ för klagomål och tvistlösning utanför domstol utses.
- (19) Det är mycket viktigt att se till att behöriga myndigheter och organ för klagomål och tvistlösning utanför domstol inom unionen samarbetar aktivt för att smidigt och rättidigt lösa gränsöverskridande tvister inom ramen för denna förordning. Det bör vara möjligt för sådant samarbete att ske i form av ett informationsutbyte avseende lagstiftning eller juridisk praxis i deras jurisdiktioner eller, om så är lämpligt, överföring av eller övertagande av klagomål och tvistlösningsförfaranden.
- (20) Det är nödvändigt att medlemsstaterna fastställer effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i nationell rätt för överträdelse av denna förordning.
- (21) Det skulle ha klara fördelar att utvidga tillämpningen av denna förordning till andra valutor än euro, särskilt när det gäller det antal betalningar som omfattas. Ett meddelandeförfarande bör föreskrivas, för att medlemsstater med annan valuta än euro ska kunna tillämpa förordningen på gränsöverskridande betalningar i sin nationella valuta.

- (22) Kommissionen bör för Europaparlamentet, rådet, ECB och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén lägga fram en rapport om tillämpningen av regeln om lika kostnader för gränsöverskridande betalningar i euro och nationella transaktioner i nationella valutor och om effektiviteten när det gäller de informationskrav för valutaväxling som fastställs i denna förordning. Kommissionen bör också undersöka ytterligare möjligheter, och den tekniska genomförbarheten av dessa möjligheter, att utvidga regeln om lika avgifter till alla unionsvalutor och att ytterligare öka transparensen och jämförbarheten när det gäller valutaväxlingsavgifter, samt möjligheten att avaktivera och aktivera den valutaväxlingsfunktion som erbjuds av andra parter än betalarens betaltjänstleverantör.
- (23) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om gränsöverskridande betalningar och om transparens för valutaväxlingsavgifter inom unionen.
2. Denna förordning är tillämplig, i enlighet med bestämmelserna i direktiv (EU) 2015/2366, på gränsöverskridande betalningar som är uttryckta i euro eller de nationella valutorna i de medlemsstater som har meddelat sitt beslut att tillämpa denna förordning på sin egen nationella valuta i enlighet med artikel 13 i denna förordning.

Utan hinder av första stycket i den här punkten är artiklarna 4 och 5 tillämpliga på alla nationella och gränsöverskridande betalningar som anges i euro eller i den nationella valutan i en medlemsstat, när denna valuta är en annan än euro, och som involverar en valutaväxlingstjänst.

3. Denna förordning är inte tillämplig på gränsöverskridande betalningar som betaltjänstleverantörer utför för egen räkning eller för andra betaltjänstleverantörers räkning.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *gränsöverskridande betalning*: en elektroniskt behandlad betalningstransaktion som initierats av en betalare eller av eller via en betalningsmottagare där betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer befinner sig i olika medlemsstater.
2. *nationell betalning*: en elektroniskt behandlad betalningstransaktion som initierats av en betalare eller av eller via en betalningsmottagare där betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer befinner sig i samma medlemsstat.
3. *betalare*: en fysisk eller juridisk person som är betalkontoinnehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto eller, om det inte finns något betalkonto, en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder.
4. *betalningsmottagare*: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel som har omfattats av en betalningstransaktion.

5. *betaltjänstleverantör*: någon av de kategorier av juridiska personer som avses i artikel 1.1 i direktiv (EU) 2015/2366 och de fysiska eller juridiska personer som avses i artikel 32 i det direktivet, men inte de institut som förtecknas i leden 2–23 i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁸⁾ och som omfattas av ett undantag i en medlemsstat i enlighet med artikel 2.5 i direktiv (EU) 2015/2366.
6. *betaltjänstanvändare*: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst i egenskap av betalare, betalningsmottagare eller både betalare och betalningsmottagare.
7. *betalningstransaktion*: en åtgärd som initieras av en betalare eller av eller via en betalningsmottagare som innebär placering, överföring eller uttag av medel, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren.
8. *betalningsorder*: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras.
9. *avgift*: ett belopp som en betaltjänstleverantör tar ut från betaltjänstanvändaren och som är direkt eller indirekt kopplat till en betalningstransaktion, ett belopp som en betaltjänstleverantör eller en tillhandahållare av valutaväxlingstjänster tar ut från betaltjänstanvändaren i enlighet med artikel 59.2 i direktiv (EU) 2015/2366 för en valutaväxlingstjänst, eller en kombination av dessa belopp.
10. *medel*: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG ⁽⁹⁾.
11. *konsument*: en fysisk person som agerar vid sidan av sin närings- eller yrkesverksamhet.
12. *mikroföretag*: ett företag som vid ingåendet av betaltjänstavtalet är ett företag i enlighet med definitionen i artikel 1 och artikel 2.1 och 2.3 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG ⁽¹⁰⁾.
13. *förmedlingsavgift*: avgift som betalas mellan betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer för varje autogirering.
14. *autogiro*: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där en betalningstransaktion initieras av betalningsmottagaren på grundval av det medgivande som betalaren lämnat till betalningsmottagaren, betalningsmottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör.
15. *autogirosystem*: gemensamt regelverk, praxis och standarder som avtalats mellan betaltjänstleverantörer för utförande av autogireringar.

Artikel 3

Avgifter för gränsöverskridande betalningar och motsvarande nationella betalningar

1. De avgifter som en betaltjänstleverantör tar ut av en betaltjänstanvändare för gränsöverskridande betalningar i euro ska vara desamma som de avgifter som denna betaltjänstleverantör tar ut för motsvarande nationella betalningar till samma värde i den nationella valutan i den medlemsstat där betaltjänstanvändarens betaltjänstleverantör är belägen.
2. De avgifter som en betaltjänstleverantör tar ut av en betaltjänstanvändare för gränsöverskridande betalningar i nationell valuta i en medlemsstat som har meddelat att denna förordning ska tillämpas på dess nationella valuta i enlighet med artikel 13 ska vara desamma som de avgifter som denna betaltjänstleverantör tar ut av betaltjänstanvändare för motsvarande nationella betalningar till samma värde och i samma valuta.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

3. Vid bedömningen av om avgiftsnivån för en gränsöverskridande betalning är förenlig med punkt 1, ska en betaltjänstleverantör fastställa vad som är en motsvarande nationell betalning. De behöriga myndigheterna ska utfärda riktlinjer för att fastställa motsvarande nationella betalningar när de bedömer det vara nödvändigt. De behöriga myndigheterna ska samarbeta aktivt inom den betalningskommitté som inrättats genom artikel 85.1 i direktiv 2007/64/EG för att säkerställa enhetliga riktlinjer för motsvarande nationella betalningar.

4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på valutaväxlingsavgifter.

Artikel 4

Valutaväxlingsavgifter för kortbaserade transaktioner

1. När det gäller informationskrav avseende valutaväxlingsavgifter och den växelkurs som ska tillämpas, enligt artiklarna 45.1, 52.3 och 59.2 i direktiv (EU) 2015/2366, ska betaltjänstleverantörer och parter som tillhandahåller valutaväxlingstjänster i en uttagsautomat eller på försäljningsstället i enlighet med vad som avses i artikel 59.2 i det direktivet, uttrycka de totala valutaväxlingsavgifterna som ett procentuellt påslag i förhållande till den senast tillgängliga referensväxelkursen för euro från Europeiska centralbanken (ECB). Detta påslag ska redovisas för betalaren innan betalningstransaktionen initieras.

2. Betaltjänstleverantörer ska också offentliggöra de påslag som avses i punkt 1 på ett begripligt och lättillgängligt sätt på en allmänt och lätt tillgänglig elektronisk plattform.

3. Utöver den information som avses i punkt 1 ska en part som tillhandahåller en valutaväxlingstjänst i en uttagsautomat eller på försäljningsstället lämna följande information till betalaren innan betalningstransaktionen initieras:

a) Det belopp som ska betalas till betalningsmottagaren i den valuta som används av betalningsmottagaren.

b) Det belopp som betalaren ska betala i valutan för betalarens konto.

4. En part som tillhandahåller valutaväxlingstjänster i en uttagsautomat eller på försäljningsstället ska tydligt ange den information som avses i punkt 1 i uttagsautomaten eller på försäljningsstället. Innan betalningstransaktionen initieras ska den parten också informera betalaren om möjligheten att betala i den valuta som används av betalningsmottagaren och låta betalarens betaltjänstleverantör därefter göra valutaväxlingen. Den information som avses i punkterna 1 och 3 ska också göras tillgänglig för betalaren på ett varaktigt medium efter det att betalningstransaktionen initierats.

5. Betalarens betaltjänstleverantör ska, för varje betalkort som har utfärdats till betalaren av betalarens betaltjänstleverantör och som är kopplat till samma konto, skicka ett elektroniskt meddelande till betalaren med den information som avses i punkt 1, utan onödigt dröjsmål efter det att betalarens betaltjänstleverantör mottar en betalningsorder för ett kontantuttag i en uttagsautomat eller en betalning på ett försäljningsställe i en unionsvaluta som är en annan än valutan för betalarens konto.

Utän hinder av första stycket ska ett sådant meddelande skickas igen en gång varje månad under vilken betalarens betaltjänstleverantör mottar en betalningsorder i samma valuta från betalaren.

6. Betaltjänstleverantören ska komma överens med betaltjänstanvändaren om den eller de allmänt och lätt tillgängliga elektroniska kommunikationskanaler genom vilka betaltjänstleverantören kommer att skicka det meddelande som avses i punkt 5.

Betaltjänstleverantören ska erbjuda betaltjänstanvändare möjligheten att välja att inte erhålla de elektroniska meddelanden som avses i punkt 5.

Betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren får enas om att punkt 5 och denna punkt inte ska tillämpas, helt eller delvis, om betaltjänstanvändaren inte är en konsument.

7. Den information som avses i denna artikel ska tillhandahållas utan kostnad samt på ett neutralt och begripligt sätt.

*Artikel 5***Valutaväxlingsavgifter vid betalningar (credit transfers)**

1. När en valutaväxlingstjänst erbjuds av betalarens betaltjänstleverantör i samband med en betalning, enligt definitionen i artikel 4.24 i direktiv (EU) 2015/2366, som initieras direkt online, via betaltjänstleverantörens webbplats eller mobila bankapplikation, ska betaltjänstleverantören, med avseende på artiklarna 45.1 och 52.3 i det direktivet, på ett tydligt, neutralt och begripligt sätt, innan betalningstransaktionen initieras, informera betalaren om de uppskattade avgifter för valutaväxlingstjänster som är tillämpliga på betalningen.
2. Innan en betalningstransaktion initieras ska betaltjänstleverantören på ett tydligt, neutralt och begripligt sätt meddela betalaren det uppskattade totala beloppet för betalningen i valutan för betalarens konto, inklusive eventuella transaktionsavgifter och valutaväxlingsavgifter. Betaltjänstleverantören ska även meddela det uppskattade belopp som ska överföras till betalningsmottagaren i den valuta som används av betalningsmottagaren.

*Artikel 6***Åtgärder för att underlätta automatiska betalningar**

1. I tillämpliga fall ska betaltjänstleverantören underrätta betaltjänstanvändaren om betaltjänstanvändarens internationella betalkontonummer (Iban-nummer) och betaltjänstleverantörens företagsidentifikationskod (BIC-kod).

Betaltjänstleverantören ska i tillämpliga fall också ange betaltjänstanvändarens Iban-nummer och sin BIC-kod på kontoutdrag eller i en bilaga till dessa.

Betaltjänstleverantören ska tillhandahålla betaltjänstanvändaren den information som krävs i enlighet med denna punkt utan kostnad.

2. Betaltjänstleverantören får ta ut avgifter av betaltjänstanvändaren utöver de som uttas i enlighet med artikel 3.1, om denna användare ger betaltjänstleverantören instruktioner om att utföra en gränsöverskridande betalning utan att meddela Iban-numret och, i förekommande fall och i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 ⁽¹⁾, den tillhörande BIC-koden för betalkontot i den andra medlemsstaten. Dessa avgifter ska vara rimliga och motsvara kostnaderna. De ska avtalas mellan betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren. Betaltjänstleverantören ska informera betaltjänstanvändaren om tilläggsavgifternas storlek i god tid innan betaltjänstanvändaren blir bunden av ett sådant avtal.
3. Om så är lämpligt med hänsyn till betalningstransaktionens natur ska den leverantör av varor och tjänster som accepterar betalningar som omfattas av denna förordning, för all fakturering av varor och tjänster i unionen, underrätta sina kunder om sitt Iban-nummer och sin betaltjänstleverantörs BIC-kod.

*Artikel 7***Krav på betalningsbalansrapportering**

1. Medlemsstaterna får inte föreskriva avvecklingsbaserade nationella rapporteringskrav för betaltjänstleverantörer för upprättande av betalningsbalansstatistik som rör deras kunders betalningstransaktioner.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna samla in aggregerade uppgifter eller annan relevant lättillgänglig information, förutsatt att insamlingen inte har någon påverkan på direkthanteringen av betalningarna och fullt ut kan automatiseras av betaltjänstleverantörerna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).

*Artikel 8***Behöriga myndigheter**

Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ska ansvara för att denna förordning efterlevs.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om eventuella förändringar vad gäller de behöriga myndigheter som anmälts till den i enlighet med artikel 9 andra stycket i förordning (EG) nr 924/2009.

Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna effektivt bevakar att denna förordning efterlevs och vidtar alla åtgärder som krävs för att säkerställa sådan efterlevnad.

*Artikel 9***Klagomålsförfaranden för påstådda överträdelser av denna förordning**

1. Medlemsstaterna ska föreskriva förfaranden som gör det möjligt för betaltjänstanvändare och andra berörda parter att lämna in klagomål till de behöriga myndigheterna om betaltjänstleverantörers påstådda överträdelser av denna förordning.
2. När så är lämpligt, och utan att det påverkar rätten att få saken prövad i domstol i enlighet med nationella processrättsliga regler, ska de behöriga myndigheterna informera en part som har lämnat in ett klagomål om de förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol som föreskrivits i enlighet med artikel 10.

*Artikel 10***Förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol**

1. Medlemsstaterna ska föreskriva lämpliga och effektiva förfaranden för klagomål och tvistlösning utanför domstol för att avgöra sådana tvister mellan betaltjänstanvändare och deras betaltjänstleverantörer som gäller rättigheter och skyldigheter enligt denna förordning. För detta ändamål ska medlemsstaterna utse ansvariga organ.
2. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om eventuella förändringar vad gäller de organ som anmälts till den i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 924/2009.
3. Medlemsstaterna får föreskriva att denna artikel endast ska tillämpas på betaltjänstanvändare som är konsumenter eller mikroföretag. I sådana fall ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om detta.

*Artikel 11***Samarbete över gränserna**

De olika medlemsstaternas behöriga myndigheter och organ med ansvar för förfarandena för klagomål och tvistlösning utanför domstol, som avses i artiklarna 8 och 10, ska samarbeta aktivt och snabbt för att lösa gränsöverskridande tvister. Medlemsstaterna ska se till att ett sådant samarbete äger rum.

*Artikel 12***Sanktioner**

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen anmäla eventuella ändringar som berör de regler och åtgärder som anmälts till den i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 924/2009.

Artikel 13

Tillämpning på andra valutor än euro

En medlemsstat som inte har euro som sin valuta och som beslutar att tillämpa denna förordning på sin nationella valuta, ska meddela kommissionen detta.

Detta meddelande ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den utvidgade tillämpningen av denna förordning på den berörda medlemsstatens nationella valuta ska få verkan 14 dagar efter ett sådant offentliggörande.

Artikel 14

Översyn

1. Senast den 19 april 2022 ska kommissionen förelägga Europaparlamentet, rådet, ECB och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén en rapport om tillämpningen och effekterna av denna förordning, vilken framför allt ska innehålla följande:

- a) En utvärdering av hur betaltjänstleverantörer tillämpar artikel 3 i denna förordning.
- b) En utvärdering av utvecklingen av volymer och avgifter för nationella och gränsöverskridande betalningar i medlemsstaternas nationella valutor och i euro sedan dagen för antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/518 ⁽¹⁾, nämligen den 19 mars 2019.
- c) En utvärdering av effekterna av artikel 3 i denna förordning för utvecklingen av valutaväxlingsavgifter och andra avgifter som avser betaltjänster, både för betalare och för betalningsmottagare.
- d) En utvärdering av den uppskattade effekten av en ändring av artikel 3.1 i denna förordning till att täcka valutor i alla medlemsstater.
- e) En utvärdering av hur tillhandahållare av valutaväxlingstjänster tillämpar informationskraven i artiklarna 4 och 5 i denna förordning och den nationella rätt som genomför artiklarna 45.1, 52.3 och 59.2 i direktiv (EU) 2015/2366, och huruvida de bestämmelserna har ökat transparensen när det gäller valutaväxlingsavgifter.
- f) En utvärdering av huruvida och i vilken omfattning tillhandahållare av valutaväxlingstjänster har haft svårigheter i samband med den praktiska tillämpningen av artiklarna 4 och 5 i denna förordning och den nationella rätt som genomför artiklarna 45.1, 52.3 och 59.2 i direktiv (EU) 2015/2366.
- g) En kostnads-nyttoanalys av de kommunikationskanaler och -tekniker som används av, eller finns tillgängliga för, tillhandahållare av valutaväxlingstjänster och som ytterligare kan öka transparensen när det gäller valutaväxlingsavgifter, inbegripet en utvärdering av huruvida det finns vissa kanaler som betaltjänstleverantörer bör vara skyldiga att erbjuda för lämnandet av den information som avses i artikel 4. Analysen ska även omfatta en utvärdering av den tekniska möjligheten att samtidigt offentliggöra den information som avses i artikel 4.1 och 4.3 i denna förordning, före initieringen av varje transaktion, för alla valutaväxlingsalternativ som finns tillgängliga i en uttagsautomat eller på försäljningsstället.
- h) En kostnads-nyttoanalys av att ge betalaren möjlighet att blockera den valutaväxlingsfunktion som erbjuds av en annan part än betalarens betaltjänstleverantör i en uttagsautomat eller på försäljningsstället och att ändra sina preferenser i det avseendet.
- i) En kostnads-nyttoanalys av att införa ett krav för betalarens betaltjänstleverantör att vid tillhandahållande av valutaväxlingstjänster i samband med en enskild betalningstransaktion tillämpa den valutaväxlingskurs som var tillämplig vid tidpunkten för initieringen av transaktionen vid clearing och avveckling av transaktionen.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska omfatta åtminstone perioden från och med den 15 december 2019 till och med den 19 oktober 2021. När kommissionen utarbetar sin rapport får den använda de uppgifter som samlats in av medlemsstater med avseende på punkt 1 och ska ta hänsyn till särdragen för olika betalningstransaktioner och särskilt göra skillnad mellan transaktioner som initierats i en uttagsautomat och på försäljningsstället.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/518 av den 19 mars 2019 om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 vad gäller vissa avgifter för gränsöverskridande betalningar i unionen och valutaväxlingsavgifter (EUT L 91, 29.3.2019, s. 36).

*Artikel 15***Upphävande**

Förordning (EG) nr 924/2009 upphör att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

*Artikel 16***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. LOGAR
Ordförande

BILAGA I

Upphävd förordning och en förteckning över ändringar av denna

Europaparlamentets och rådets
förordning (EG) nr 924/2009
(EUT L 266, 9.10.2009, s. 11)

Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) nr 260/2012
(EUT L 94, 30.3.2012, s. 22)

Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) 2019/518
(EUT L 91, 29.3.2019, s. 36)

(Endast vad gäller
hänvisningen i artikel 17 till
artiklarna 2, 3, 4, 5, 7 och 8)

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 924/2009	Denna förordning
Artikel 1.1, 1.2 och 1.3	Artikel 1.1, 1.2 och 1.3
Artikel 1.4	—
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.1a	Artikel 3.2
Artikel 3.2	Artikel 3.3
Artikel 3.4	Artikel 3.4
Artikel 3a	Artikel 4
Artikel 3b	Artikel 5
Artikel 4.1	Artikel 6.1
Artikel 4.3	Artikel 6.2
Artikel 4.4	Artikel 6.3
Artikel 5	Artikel 7
Artikel 6	—
Artikel 7	—
Artikel 9, första stycket	Artikel 8, första stycket
Artikel 9, andra stycket	Artikel 8, andra stycket
Artikel 9, tredje stycket	—
Artikel 9, fjärde stycket	Artikel 8, tredje stycket
Artikel 10.1, första stycket	Artikel 9.1
Artikel 10.1, andra stycket	—
Artikel 10.2	Artikel 9.2
Artikel 11	Artikel 10
Artikel 12	Artikel 11
Artikel 13	Artikel 12
Artikel 14.1	Artikel 13
Artikel 14.2	—
Artikel 14.3	—
Artikel 15	Artikel 14
Artikel 16	Artikel 15
Artikel 17	Artikel 16
—	Bilaga I
—	Bilaga II

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1231**av den 14 juli 2021****om ändring av förordning (EU) 2019/833 om fastställande av bevarande- och tillämpningsföreskrifter som är tillämpliga i regleringsområdet för Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Sedan Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/833 ⁽³⁾ antogs har Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del (Nafos) vid sitt 41:a och 42:a årsmöte 2019 respektive 2020 antagit ett antal rättsligt bindande beslut om bevarande av fiskeresurser som omfattas av dess behörighet.
- (2) Dessa beslut riktar sig huvudsakligen till Nafos avtalsslutande parter, men innehåller också vissa skyldigheter för operatörerna (t.ex. fartygets befälhavare). Nafos nya bevarande- och tillämpningsföreskrifter, som är bindande för Nafos samtliga avtalsslutande parter, har trätt i kraft. De delar som inte redan omfattas av unionsrätten måste införlivas med denna.
- (3) Förordning (EU) 2019/833 bör därför anpassas i syfte att tillämpa Nafos normer för mätning av maskstorlek, införa den definition av *fiskefartyg* som används av Nafos så att unionens kontroll- och tillsynsmyndigheter kan arbeta på samma sätt som andra avtalsslutande parter i Nafos och förbättra informationsflödet mellan medlemsstaternas myndigheter, kommissionen och Nafos sekretariatschef.
- (4) I enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/473 ⁽⁴⁾ ska Europeiska fiskerikontrollbyrån (EFCA) bland annat bidra till att organisera den operativa samordningen av medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet för genomförandet av internationella kontroll- och inspektionsprogram, t.ex. Nafos gemensamma inspektions- och övervakningssystem, samt bistå medlemsstaterna i rapporteringen till kommissionen och tredje parter av information om fiskeverksamhet samt kontroll- och inspektionsverksamhet. Det är därför lämpligt att Europeiska fiskerikontrollbyrån är det organ som tar emot uppgifter från medlemsstaterna och till Nafos sekretariatschef överlämnar information om kontroll och inspektion, t.ex. rapporter från inspektioner till havs och anmälningar från kontrollobservatörsprogrammet.
- (5) Det förfarande i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, genom vilket de avtalsslutande parterna överför information till Nafos övervaknings-, kontroll- och tillsynswebbplats, består i att skicka den information som ska överföras till Nafos sekretariatschef. Det är därför nödvändigt att uppdatera de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2019/833 för att återspegla denna ändring och förtydliga de kanaler som medlemsstaterna ska använda för att överföra den relevanta informationen.

⁽¹⁾ EUT C 429, 11.12.2020, s. 279.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 juni 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 juli 2021.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/833 av den 20 maj 2019 om fastställande av bevarande- och tillämpningsföreskrifter som är tillämpliga i regleringsområdet för Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del, om ändring av förordning (EU) 2016/1627 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2115/2005 och (EG) nr 1386/2007 (EUT L 141, 28.5.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/473 av den 19 mars 2019 om Europeiska fiskerikontrollbyrån (EUT L 83, 25.3.2019, s. 18).

- (6) Det är också nödvändigt att införa de bestämmelser i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna som syftar till att skydda håkåring (*Somniosus microcephalus*), att anpassa bestämmelserna om befraktningsavtal till bestämmelserna i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna och att precisera kravet på att den avtalslutande part som är hamnstat måste ge sitt samtycke till att inspektörer från en annan avtalslutande part deltar.
- (7) Vissa bestämmelser i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna kommer sannolikt att ändras vid Nafos årsmöten på grund av införandet av nya tekniska åtgärder i samband med ändringar i beståndens biomassa och en översyn av områdesbegränsningar för bottenfiske. I syfte att snabbt införliva framtida ändringar av bevarande- och tillämpningsföreskrifterna i unionsrätten före fiskesäsongens början bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt därför delegeras till kommissionen med avseende på reglering av maskstorlekar, sorteringsrister eller galler och distanskedjor för fiske efter nordhavsräka och på områdesbegränsningar för bottenfiske. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (8) Förordning (EU) 2019/833 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2019/833

Förordning (EU) 2019/833 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:
 - a) Led 6 ska ersättas med följande:

”6. *fiskefartyg*: ett unionsfartyg som är utrustat för, avsett för eller som bedriver fiskeverksamhet, inbegripet beredning av fisk, omlastning eller varje annan verksamhet som förberedelse för eller med anknytning till fiskeverksamhet, inbegripet experimentellt fiske eller undersökande fiske.”
 - b) Följande led ska läggas:

”31. *webbplatsen för övervakning, kontroll och tillsyn*: Nafos webbplats för övervakning, kontroll och tillsyn, vilken innehåller information av relevans för inspektioner till havs och i hamn.”
2. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna får tillåta att fiskefartyg som för deras flagg fiskar efter bestånd för vilka unionen inte har tilldelats någon kvot i enlighet med gällande fiskemöjligheter (nedan kallad *kvoten för 'övriga arter'*), om en sådan kvot finns och någon anmälan av stängning inte har lämnats av Nafos sekretariatschef.”
 - b) I punkt 3 ska led c ersättas med följande:

”c) till kommissionen och EFCA anmäla namnen på de unionsfartyg som har för avsikt att bedriva fiske inom ramen för kvoten för ’övriga arter’ minst 48 timmar före inträde i och efter minst 48 timmars frånvaro från regleringsområdet. Anmälan ska, om möjligt, åtföljas av en uppskattning av den förväntade fångsten. Om kommissionen anser att relevanta villkor i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna är uppfyllda ska den anmäla detta till Nafos sekretariatschef.”

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

3. I artikel 6.1 ska leden d och e ersättas med följande:

- "d) stänga sitt riktade fiske efter kungsfiskar i sektion 3M mellan kl. 24.00 UTC det datum då den ackumulerade rapporterade fångsten uppskattas uppgå till 50 % av TAC:en för kungsfiskar i sektion 3M, enligt anmälan i enlighet med punkt 3, och den 1 juli,
- e) stänga sitt riktade fiske efter kungsfiskar i sektion 3M kl. 24.00 UTC det datum då den ackumulerade rapporterade fångsten uppskattas uppgå till 100 % av TAC:en för kungsfiskar i sektion 3M, enligt anmälan i enlighet med punkt 3,".

4. I artikel 7.2 ska leden a och b ersättas med följande:

- "a) Ingen kvot har tilldelats unionen för detta bestånd i den sektionen, i enlighet med de gällande fiskemöjligheterna.
- b) Ett förbud mot fiske efter det beståndet är i kraft (moratorium), eller".

5. Följande artikel ska införas:

"Artikel 9a

Torsk i sektion 3M

1. Följande kontrollåtgärder ska gälla för fartyg med torskfångster på mer än 1 250 kg från sektion 3M ombord:

- a) Fartyg ska endast landa eller omlasta sina torskfångster från sektion 3M i hamnar som utsetts i enlighet med artikel 39.
- b) Minst 48 timmar före beräknad ankomsttid till hamn ska ett fartyg eller dess ombud för dess räkning, meddela den behöriga hamnmyndigheten sin beräknade ankomsttid, uppskattad kvantitet torskfångst från sektion 3M som behållits ombord och information om den eller de sektioner där andra torskfångster som behålls ombord har tagits.
- c) Medlemsstaterna ska inspektera varje landning eller omlastning av torskfångster från sektion 3M i sina hamnar och utarbeta en inspektionsrapport i det format som anges i bilaga IV.C till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 9 i bilagan till denna förordning, och skicka den till Nafos sekretariatschef med kopia till kommissionen och EFCA, inom 12 arbetsdagar från den dag då inspektionen slutfördes. Rapporten ska identifiera och innehålla närmare uppgifter om eventuella överträdelser av denna förordning som upptäckts vid hamninspektionen. Detta ska inbegripa all relevant information som finns tillgänglig avseende överträdelser som upptäckts till havs under den pågående resan med det inspekterade fiskefartyget.

2. Varje medlemsstat ska inspektera fartyg med torskfångster på mindre än 1 250 kg från sektion 3M ombord på grundval av en riskhanteringsanalys.

3. Kommissionen eller ett organ som utsetts av kommissionen ska säkerställa att den information som avses i punkt 1 c utan dröjsmål översänds till Nafos sekretariatschef för uppläggning på webbplatsen för övervakning, kontroll och tillsyn."

6. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

"c) Varje medlemsstat ska till kommissionen skicka namnet på varje hamn som den utsett och kommissionen ska översända informationen till Nafos sekretariatschef. Eventuella senare ändringar av denna förteckning ska skickas in för att ersätta den föregående förteckningen minst 20 dagar innan ändringen träder i kraft."

ii) Led e ska ersättas med följande:

"e) Medlemsstaterna ska inspektera varje landning av liten hälleflundra i sina hamnar och utarbeta en inspektionsrapport i det format som anges i bilaga IV.C till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 9 i bilagan till denna förordning, och skicka den till Nafos sekretariatschef med kopia till kommissionen och EFCA, inom 14 arbetsdagar från den dag då inspektionen slutfördes. Rapporten ska identifiera och innehålla närmare uppgifter om eventuella överträdelser av denna förordning som upptäckts vid hamninspektionen. Detta ska inbegripa all relevant information som finns tillgänglig avseende överträdelser som upptäckts till havs under den pågående resan med det inspekterade fiskefartyget."

b) I punkt 2 ska led d i ersättas med följande:

”i) det inte mottar någon bekräftelse inom 72 timmar från den anmälan det översänt i enlighet med led a, eller”.

7. I artikel 12 ska följande punkter läggas till:

”9. Det ska vara förbjudet att bedriva riktat fiske efter håkåring (*Somniosus microcephalus*) i regleringsområdet.

10. Fiskefartyg som för en medlemsstats flagg ska vidta alla rimliga åtgärder för att minimera oavsiktlig fångst och dödlighet och för att säkra att levande exemplar av håkåring frisläpps på ett sådant sätt att de skadas så lite möjligt.”

8. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid tillämpning av denna artikel ska maskstorleken mätas i enlighet med bilaga III.A till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 10 i bilagan till den här förordningen.”

b) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”a) 40 mm för räkor, inbegripet nordhavsräka (PRA).”

9. I artikel 14 ska följande punkt införas:

”3a. Fiskefartyg som bedriver riktat trålfiske efter torsk i sektion 3M ska använda en sorteringsrist med ett spaltavstånd på minst 55 mm för att minska fångsterna av mindre individer av torsk. Sorteringsristen ska placeras i den övre panel som är placerad före struten.”

10. Artikel 18 ska ersättas med följande:

”Artikel 18

Områdesbegränsningar för bottenfiske

1. Till och med den 31 december 2021 får inget fartyg bedriva bottenfiske i något av de områden som illustreras i figur 3 i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 14 i bilagan till denna förordning, och som avgränsas av en linje som förbinder de koordinater som anges i tabell 5 i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 15 i bilagan till denna förordning, i deras nummerordning och tillbaka till koordinat 1.

2. Till och med den 31 december 2021 får inget fartyg bedriva bottenfiske i det område i sektion 3O som illustreras i figur 4 i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 16 i bilagan till denna förordning, och som avgränsas av en linje som förbinder de koordinater som anges i tabell 6 i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 17 i bilagan till denna förordning, i deras nummerordning och tillbaka till koordinat 1.

3. Till och med den 31 december 2021 får inget fartyg bedriva bottenfiske i områdena 1–13 som illustreras i figur 5 i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 18 i bilagan till denna förordning, och som avgränsas av en linje som förbinder de koordinater som anges i tabell 7 i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 19 i bilagan till denna förordning, i deras nummerordning och tillbaka till koordinat 1.”

11. Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Befraktningsavtal

1. Vid tillämpning av denna artikel avses med *befraktande avtalslutande part* den avtalslutande part som innehar en tilldelning enligt bilagorna I.A och I.B till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna eller den medlemsstat som innehar en tilldelning av fiskemöjligheter, och med *avtalslutande part som är flaggstat* avses den avtalslutande part eller den medlemsstat i vilken det befraktade fartyget är registrerat.

2. Alla eller delar av fisketilldelningen för en befraktande avtalslutande part kan tas ut med ett befraktat fartyg med tillstånd (nedan kallat *befraktat fartyg*) som för en annan avtalslutande parts flagg, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Den avtalslutande part som är flaggstat har gett sitt skriftliga medgivande till befraktningsavtalet.

- b) Befraktningsavtalet är begränsat till ett enda fiskefartyg per avtalsslutande part som är flaggstat under ett kalenderår.
 - c) Fiskeinsatserna inom ramen för befraktningsavtalet överskrider sammantaget inte sex månader under ett kalenderår.
 - d) Det befraktade fartyget är inte ett fartyg som tidigare har konstaterats delta i IUU-fiske.
3. Alla fångster och bifångster som tagits av det befraktade fartyget i enlighet med befraktningsavtalet ska tillskrivas den befraktande avtalsslutande parten.
4. Den avtalsslutande part som är flaggstat får inte tillåta att det befraktade fartyget, när det bedriver fiskeinsatser inom ramen för ett befraktningsavtal, samtidigt fiskar inom ramen för tilldelningen för den avtalsslutande part som är flaggstat eller inom ramen för något annat befraktningsavtal.
5. Ingen omlastning till havs får genomföras utan förhandstillstånd från den befraktande avtalsslutande parten, som ska säkerställa att omlastningen genomförs under överinseende av en observatör ombord.
6. Innan befraktningsavtalet inleds ska den avtalsslutande part som är flaggstat skriftligen till Nafos sekretariatschef anmäla sitt medgivande till befraktningsavtalet och tillhandahålla det befraktade fartyget en kopia av den underrättelse med uppgifter om befraktningen som utfärdats av Nafos sekretariatschef.
- 6a. Om det befraktade fartyget är ett unionsfiskefartyg ska flaggmedlemsstaten skriftligen anmäla detta till kommissionen innan befraktningsavtalet inleds. Om kommissionen anser att relevanta villkor i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna är uppfyllda ska den anmäla medgivandet till befraktningsavtalet till Nafos sekretariatschef.
- 6b. Den befraktande avtalsslutande parten ska, före den dag då befraktningsavtalet börjar gälla, lämna följande information skriftligen till Nafos sekretariatschef och till det befraktade fartyget, vilket alltid ska medföra en kopia av informationen ombord:
- a) Fartygets namn, registerbeteckning i flaggstaten, IMO-nummer och fartygets flaggstat.
 - b) Fartygets tidigare namn och flaggstat/flaggstater, i förekommande fall.
 - c) Namn på och adress till fartygets ägare och fartygsoperatörerna.
 - d) En kopia av befraktningsavtalet och alla fisketillstånd eller fiskelicenser som den befraktande avtalsslutande parten har utfärdat för det befraktade fartyget.
 - e) Fartygets tilldelning.
- 6c. Om den befraktande avtalsslutande parten är unionen ska den befraktande medlemsstaten, före den dag då befraktningsavtalet börjar gälla, anmäla den information som avses i punkt 6b till kommissionen. Om kommissionen anser att relevanta villkor i bevarande- och tillämpningsföreskrifterna är uppfyllda ska den översända informationen till Nafos sekretariatschef.
7. Om det befraktade fartyget är ett unionsfiskefartyg ska flaggmedlemsstaten omedelbart till kommissionen anmäla om något av följande inträffar:
- a) Fiskeinsatser inleds inom ramen för befraktningsavtalet.
 - b) Fiskeinsatser avbryts inom ramen för befraktningsavtalet.
 - c) Fiskeinsatser som har avbrutits inom ramen för ett befraktningsavtal återupptas.
 - d) Fiskeinsatser avslutas inom ramen för befraktningsavtalet.
8. Den avtalsslutande part som är flaggstat ska föra ett separat register med data om fångster och bifångster från fiskeinsatser inom ramen för varje befraktning av ett fartyg som för dess flagg och rapportera dessa data till kommissionen som ska översända dessa data till den befraktande avtalsslutande parten och Nafos sekretariatschef.”
12. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:
 - ”a) korrekt registrerar fångster per drag/utsättning per sektion.”
 - b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

- i) Led b ska ersättas med följande:
- ”b) registrerar produktionen per art och produkttyp per sektion.”
- ii) Led d ska ersättas med följande:
- ”d) registrerar varje notering i enlighet med artikel 24, och”.
- iii) Följande led ska läggas till:
- ”e) om produktionen har ägt rum under en dag då det gjorts en inspektion, på begäran tillhandahåller inspektören information om beredd fångst under den dagen.”
- c) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:
- i) I första stycket ska led c ersättas med följande:
- ”c) Fångstrapport (CAT): kvantitet fångst som behållits och kvantitet som kastats överbord per art för den dag som föregår rapporten, per sektion, även uppgift om att ingen fångst tagits; meddelas varje dag före kl. 12.00 UTC, utom om något annat anges i en COX-rapport; uppgifter om att ingen fångst behållits och att inga utkast gjorts, alla arter, ska rapporteras med hjälp av trebokstavskoden MZZ (icke specificerade marina arter) och kvantiteten '0', såsom följande exempel visar: (//CA/MZZ 0// och //RJ/MZZ 0//).”
- ii) Andra stycket ska ersättas med följande:
- ”Fångst ska rapporteras på artnivå med relevant trebokstavskod enligt bilaga I.C till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 11 i bilagan till denna förordning; om arten inte finns upptagen i bilaga I.C till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, ska FAO:s *Aquatic Sciences and Fisheries Information System List of Species for Fishery Statistics* användas. Även den uppskattade vikten för hajar som fångats per drag eller utsättning ska registreras.”
- d) I punkt 9 ska följande stycke läggas till:
- ”Första stycket a i denna punkt ska inte tillämpas om alla fångster har rapporterats i enlighet med punkt 6.”
13. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 5 ska följande led läggas till:
- ”g) på elektronisk väg och utan dröjsmål efter mottagandet översända den dagliga observatörsrapport som avses i punkt 11 e till Nafos sekretariatschef.”
- b) Punkt 7 ska ersättas med följande:
- ”7. Varje medlemsstat ska tillhandahålla följande:
- a) Uppgift om fartygets namn och internationella radioanropssignal och den berörda observatörens namn och id (om tillämpligt), senast 24 timmar innan observatören utstationeras på ett fiskefartyg.
- b) Den observatörsreserapport som avses i punkt 11, inom 20 dagar från fartygets ankomst till hamn.
- c) En rapport om uppfyllandet av de skyldigheter som anges i denna artikel, senast den 15 februari varje år för föregående kalenderår.”
- c) Punkt 15 ska ersättas med följande:
- ”15. Den information som medlemsstaterna måste tillhandahålla i enlighet med punkterna 3 c och d, 5 a, 6 c och 7 ska översändas till EFCA med kopia till kommissionen. EFCA ska säkerställa att informationen överförs till Nafos sekretariatschef utan dröjsmål, för uppläggning på webbplatsen för övervakning, kontroll och tillsyn.”
14. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. Inspektion och övervakning ska genomföras av inspektörer som utsetts av medlemsstaterna, EFCA och kommissionen. Medlemsstaterna och kommissionen ska anmäla inspektörerna till EFCA inom ramen för systemet.”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Inspektörer som besöker ett forskningsfartyg ska notera fartygets status och begränsa inspektionsförfarandena till vad som krävs för att säkerställa att fartyget bedriver verksamhet som är i överensstämmelse med dess forskningsplan. Om inspektörerna har rimliga skäl att misstänka att fartyget bedriver verksamhet som inte är i överensstämmelse med forskningsplanen, ska kommissionen och EFCA omedelbart underrättas och bevarande- och tillämpningsföreskrifterna ska tillämpas fullt ut."

15. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

"a) översända rapporten till EFCA som utan dröjsmål ska översända den till Nafos sekretariatschef för vidarebefordran till den avtalsslutande part som är fartygets flaggstat."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Varje medlemsstat ska sända utredningsrapporten till EFCA, som ska skicka den till Nafos sekretariatschef och till kommissionen."

16. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led c ii ersättas med följande:

"ii) registrera sammanfattningar samt skillnader mellan den registrerade fångsten och deras uppskattningar av fångsten ombord i lämpliga avsnitt i inspektionsrapporten."

b) I punkt 3 ska led a ersättas med följande:

"a) om möjligt inom 20 dagar från inspektionen, skicka rapporten om inspektion till havs till EFCA, som ska skicka den till Nafos sekretariatschef."

17. Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led g ersättas med följande:

"g) anmäler överträdelsen till eventuella observatörer ombord."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska led a ersättas med följande:

"a) inom 24 timmar från det att en överträdelse upptäckts, översända en skriftlig underrättelse om den överträdelse som rapporterats av dess inspektörer, till kommissionen och EFCA, som i sin tur ska översända den till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande part som är flaggstat eller medlemsstaten, om den är en annan än den medlemsstat som genomför inspektionen, och Nafos sekretariatschef. Den skriftliga underrättelsen ska innehålla den information som anges i avsnittet om överträdelser i inspektionsrapporten i bilaga IV.B till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 41 i bilagan till denna förordning, ange de relevanta åtgärderna och i detalj beskriva skälen för utfärdandet av underrättelsen om överträdelse och bevisen till stöd för underrättelsen, och, om möjligt, åtföljas av bilder av redskap, fångst eller annan bevisning med avseende på den överträdelse som avses i punkt 1 i denna artikel."

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"EFCA ska översända inspektionsrapporten till Nafos sekretariatschef."

18. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Fiske inom ramen för kvoten för 'övriga arter' utan föregående anmälan till kommissionen och EFCA, i strid med artikel 5."

ii) Led e ska ersättas med följande:

"e) Fiske i ett stängt område, i strid med artikel 9.5 eller artikel 18."

iii) Led g ska ersättas med följande:

"g) Användning av en otillåten maskstorlek eller spaltstorlek, i strid med artikel 13 eller 14."

iv) Led k ska ersättas med följande:

”k) Underlåtenhet att skicka meddelanden om fångst, i strid med artikel 12.1 eller artikel 25.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Vid tillämpningen av punkterna 3 och 4 avses med *felaktig registrering av fångst* en skillnad på minst 10 ton eller 20 %, beroende på vilken mängd som är störst, mellan inspektörernas uppskattning av beredd fångst ombord, per art eller sammanlagt, och de siffror som anges i produktionsloggboken, beräknat i procent av siffrorna i produktionsloggboken.”

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Förutsatt att flaggmedlemsstaten eller den avtalslutande part som är hamnstat, om denna inte är densamma, samtycker, får inspektörer från en annan avtalslutande part eller medlemsstat delta i den fullständiga inspektionen och räkningen av fångsten.”

19. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. Hamnmedlemsstaten ska till kommissionen lämna en förteckning över utsedda hamnar som fiskefartyg får ges tillstånd att anlöpa för landning, omlastning och/eller användning av hamntjänster och ska i så stor utsträckning som möjligt säkerställa att varje utsedd hamn har tillräcklig kapacitet för att utföra inspektioner i enlighet med detta kapitel. Kommissionen ska informera Nafos sekretariatschef om förteckningen över utsedda hamnar. Eventuella senare ändringar av denna förteckning ska läggas upp och ersätta den föregående minst 15 dagar innan ändringen träder i kraft.

2. Hamnmedlemsstaten ska fastställa en minimiperiod för inlämning av en förhandsbegäran. Förhandsbegäran ska lämnas in minst tre arbetsdagar före beräknad ankomsttid till hamnen. I samförstånd med kommissionen får dock hamnmedlemsstaten besluta om en annan sista tidpunkt för inlämning av en förhandsbegäran, med beaktande av bland annat typen av fångstprodukt eller avståndet mellan fiskeområdena och hamnarna. Hamnmedlemsstaten ska lämna informationen om perioden för inlämning av en förhandsbegäran till kommissionen, som ska informera Nafos sekretariatschef.

3. Hamnmedlemsstaten ska utse den behöriga myndighet som ska fungera som kontaktpunkt för mottagande av begäranden i enlighet med artikel 41, mottagande av bekräftelser i enlighet med artikel 40.2 och utfärdande av tillstånd i enlighet med punkt 6 i den här artikeln. Hamnmedlemsstaten ska meddela namnet på den behöriga myndigheten och myndighetens kontaktuppgifter till kommissionen, som ska informera Nafos sekretariatschef.”

b) Punkterna 8 och 9 ska ersättas med följande:

”8. Hamnmedlemsstaten ska utan dröjsmål till fartygets befälhavare anmäla sitt beslut om huruvida hamntillträde tillåts eller nekas, eller, om fartyget befinner sig i hamn, om huruvida landning, omlastning och annan användning av hamnen tillåts eller nekas. Om hamntillträde tillåts ska hamnmedlemsstaten till fartygets befälhavare returnera en kopia av formuläret för förhandsbegäran avseende hamnstatskontroll (*Port State Control Prior Request Form*), som återfinns i bilaga II.L till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 43 i bilagan till denna förordning, där del C fyllts i. Den kopian ska även skickas till Nafos sekretariatschef med kopia till kommissionen och EFCA. I händelse av avslag ska hamnmedlemsstaten även anmäla detta till den avtalslutande part i Nafos som är flaggstat.

9. Om den förhandsbegäran som avses i artikel 41.2 annulleras ska hamnmedlemsstaten skicka en kopia av det annullerade formuläret för förhandsbegäran avseende hamnstatskontroll till Nafos sekretariatschef med kopia till kommissionen och EFCA.”

c) Punkt 17 ska ersättas med följande:

”17. Hamnmedlemsstaten ska utan dröjsmål skicka en kopia av varje inspektionsrapport från hamnstatskontroll till Nafos sekretariatschef med kopia till kommissionen och EFCA.”

20. Artikel 45 ska ersättas med följande:

”Artikel 45

Observation och inspektion av fartyg från icke-avtalslutande parter i regleringsområdet

Varje medlemsstat, eller EFCA i tillämpliga fall, med en inspektions- och/eller övervakningsnärvaro i regleringsområdet, godkänd inom det gemensamma systemet för inspektion och övervakning, som observerar eller identifierar ett fartyg från en icke-avtalslutande part som bedriver fiskeverksamhet i regleringsområdet ska

- a) omedelbart överföra informationen till kommissionen i det format för övervakningsrapporten som fastställs i bilaga IV.A till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 38 i bilagan till denna förordning,
- b) försöka informera fartygets befälhavare om att fartyget antas bedriva IUU-fiske och att denna information kommer att förmedlas till samtliga avtalslutande parter, relevanta regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och fartygets flaggstat,
- c) vid behov, begära tillstånd från fartygets befälhavare att borda fartyget för inspektion, och
- d) om fartygets befälhavare samtycker till inspektion
 - i) omedelbart överföra informationen till kommissionen i det format för inspektionsrapporten som fastställs i bilaga IV.B till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna, som det hänvisas till i punkt 41 i bilagan till denna förordning, och
 - ii) lämna en kopia av inspektionsrapporten till fartygets befälhavare.”

21. I artikel 50.2 ska följande led läggas till:

- ”i) maskstorlekar enligt artikel 13.2,
- j) tekniska specifikationer för sorteringsrister, galler och distanskedjor för fiske efter nordhavsräka enligt artikel 14.2 och tekniska specifikationer för sorteringsrister eller tillbehör enligt artikel 14.3 eller 14.3a,
- k) områdesbegränsningar eller tidsmässiga begränsningar för bottenfiske enligt artikel 18.”

22. Bilagan ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 44 ska ersättas med följande:

”44. Bilaga IV.H till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna om inspektioner, som det hänvisas till i artikel 39.11.”
- b) Följande punkt ska läggas till:

”45. Bilaga II.H till bevarande- och tillämpningsföreskrifterna om förfarandet för beviljande av tillträde till webbplatsen för enskilda personer i de avtalslutande parterna.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. LOGAR
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1232

av den 14 juli 2021

om ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG vad gäller användning av teknik hos tillhandahållare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster för behandling av personuppgifter och andra uppgifter i syfte att bekämpa sexuella övergrepp mot barn på nätet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 16.2 jämförd med artikel 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ⁽³⁾ fastställs regler som säkerställer rätten till integritet och konfidentialitet när det gäller behandling av personuppgifter vid utbyte av uppgifter inom sektorn för elektronisk kommunikation. Det direktivet preciserar och kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾.
- (2) Direktiv 2002/58/EG är tillämpligt på behandling av personuppgifter i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. Fram till den 21 december 2020 tillämpades den definition av *elektronisk kommunikationstjänst* som angavs i artikel 2 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG ⁽⁵⁾. Den dagen upphävdes direktiv 2002/21/EG genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 ⁽⁶⁾. Definitionen av *elektronisk kommunikationstjänst* i artikel 2.4 i direktiv (EU) 2018/1972 inbegriper nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster enligt definitionen i artikel 2.7 i det direktivet. Nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster, som exempelvis omfattar IP-telefoni, meddelandetjänster och webbaserade e-posttjänster, kom därmed att omfattas av direktiv 2002/58/EG från den 21 december 2020.
- (3) I enlighet med artikel 6.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) erkänner unionen de rättigheter, friheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*). Artikel 7 i stadgan skyddar vars och ens grundläggande rätt till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer, vilket inbegriper konfidentialitet vid kommunikation. I artikel 8 i stadgan anges rätten till skydd av personuppgifter.

⁽¹⁾ EUT C 10, 11.1.2021, s. 63.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 juli 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 12 juli 2021.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (EUT L 321, 17.12.2018, s. 36).

- (4) Artikel 3.1 i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen) från 1989 och artikel 24.2 i stadgan föreskriver att barnets bästa ska komma i främsta rummet vid alla åtgärder som rör barn, oavsett om de vidtas av offentliga myndigheter eller privata institutioner. Artikel 3.2 i barnkonventionen och artikel 24.1 i stadgan erinrar vidare om att barn har rätt till det skydd och den omvårdnad som behövs för deras välfärd.
- (5) Skyddet av barn, både utanför och på nätet, är en av unionens prioriteringar. Sexuella övergrepp mot barn och sexuell exploatering av barn utgör allvarliga kränkningar av de mänskliga och grundläggande rättigheterna, i synnerhet barns rätt att skyddas från alla former av våld, övergrepp, vanvård, misshandel och utnyttjande, inbegripet sexuella övergrepp, i enlighet med barnkonventionen och stadgan. Digitaliseringen har medfört många fördelar för samhället och ekonomin, men den har även medfört problem såsom en ökning av sexuella övergrepp mot barn på nätet. Den 24 juli 2020 antog kommissionen meddelandet med titeln EU-strategi för en effektivare bekämpning av sexuella övergrepp mot barn (nedan kallad *strategin*). Strategin syftar till att tillhandahålla effektiva åtgärder på unionsnivå för att bekämpa brottet sexuella övergrepp mot barn.
- (6) I linje med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU ⁽⁷⁾ reglerar denna förordning inte medlemsstaternas policy när det gäller frivilliga sexuella handlingar mellan barn som kan betraktas som ett normalt utforskande av sexualiteten inom ramen för en människas utveckling, med beaktande av olika kulturella traditioner och rättstraditioner och nya sätt att etablera och upprätthålla kontakter bland barn och ungdomar, även genom informations- och kommunikationsteknik.
- (7) Vissa tillhandahållare av specifika nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster (nedan kallad *tillhandahållare*), såsom webbaserade e-posttjänster och meddelandetjänster, använder redan på frivillig basis särskild teknik för att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet på sina tjänster och rapportera dessa till brottsbekämpande myndigheter och till organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn, genom avsökning av antingen innehållet, såsom bild och text, eller trafikuppgifter från kommunikation, i vissa fall med hjälp av historik. Den teknik som används för de verksamheterna skulle kunna vara envägskryptering för bilder och videor respektive klassificerare och artificiell intelligens för analys av textdata eller trafikuppgifter. När envägskryptering används rapporteras material med sexuella övergrepp mot barn på nätet vid en positiv träff, det vill säga en träff som är resultatet av en jämförelse mellan en bild eller en video och en unik icke-reversibel digital signatur (nedan kallat *kondensat*) från en databas som förvaltas av en organisation som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn som innehåller verifierat material med sexuella övergrepp mot barn på nätet. De tillhandahållarna hänvisar till nationella telefonjourer för rapportering av material med sexuella övergrepp mot barn på nätet och till organisationer, baserade både inom unionen och i tredjeländer, vars syfte är att identifiera barn, minska sexuell exploatering av och sexuella övergrepp mot barn, och förhindra att barn viktimiseras. Sådana organisationer omfattas eventuellt inte av förordning (EU) 2016/679. Sammantaget är sådan frivillig verksamhet värdefull för att det ska gå att identifiera och rädda offer vars grundläggande rätt till mänsklig värdighet och till fysisk och psykisk integritet allvarligt har kränkts. Sådana frivilliga verksamheter är även viktiga för att minska den fortsatta spridningen av material med sexuella övergrepp mot barn på nätet, och bidrar till identifiering och utredning av gärningsmän och till förebyggande, upptäckt, utredning och lagföring av sexuella övergrepp mot barn.
- (8) Trots sitt legitima syfte utgör tillhandahållarnas frivilliga verksamhet för att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet och rapportera dem ett ingrepp i grundläggande rättigheter till respekt för privat- och familjeliv och personuppgiftsskydd för alla användare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster (nedan kallad *användare*). En begränsning av utövandet av den grundläggande rätten till respekt för privat- och familjeliv, inklusive konfidentialitet vid kommunikation, kan inte motiveras enbart med att tillhandahållare använde viss teknik vid en tidpunkt då nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster inte omfattades av definitionen *elektroniska kommunikationstjänster*. Sådana begränsningar är möjliga endast på vissa villkor. Enligt artikel 52.1 i stadgan ska sådana begränsningar föreskrivas i lag och vara förenliga med det väsentliga innehållet i

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

rätten till privat- och familjeliv och till personuppgiftsskydd och proportionalitetsprincipen samt vara nödvändiga och faktiskt svara mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller mot behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter. Om sådana begränsningar permanent inbegriper en allmän och urskillningslös övervakning och analys av alla användares kommunikation strider de mot rätten till konfidentialitet vid kommunikation.

- (9) Fram till den 20 december 2020 var det uteslutande förordning (EU) 2016/679 som reglerade behandling av personuppgifter som utförs av tillhandahållare genom frivilliga åtgärder i syfte att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet på deras tjänster och rapportera och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn på nätet från deras tjänster. Direktiv (EU) 2018/1972, som skulle ha införlivats senast den 20 december 2020, innebar att tillhandahållare kom att omfattas av direktiv 2002/58/EG. För att fortsätta att tillämpa sådana frivilliga åtgärder efter den 20 december 2020 bör tillhandahållare uppfylla villkoren i denna förordning. Förordning (EU) 2016/679 kommer att fortsätta att gälla för behandling av personuppgifter som utförs genom sådana frivilliga åtgärder.
- (10) Direktiv 2002/58/EG innehåller inga särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter av tillhandahållare i samband med tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster i syfte att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet på deras tjänster och rapportera och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn från deras tjänster. Enligt artikel 15.1 i direktiv 2002/58/EG kan medlemsstaterna dock genom lagstiftning vidta åtgärder för att begränsa omfattningen av de rättigheter och skyldigheter som anges i bland annat artiklarna 5 och 6 i det direktivet, vilka rör konfidentialiteten vid kommunikation och trafikuppgifter, för att förebygga, avslöja, förhindra, utreda och lagföra brott med anknytning till sexuella övergrepp mot barn. I avsaknad av sådana nationella lagstiftningsåtgärder och i avvaktan på antagandet av en långsiktig rättslig ram för att på unionsnivå bekämpa sexuella övergrepp mot barn kan tillhandahållare inte längre stödja sig på förordning (EU) 2016/679 för fortsatt användning av frivilliga åtgärder för att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet på sina tjänster och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn på nätet från sina tjänster efter den 21 december 2020. Denna förordning erbjuder inte en rättslig grund för behandling av personuppgifter av tillhandahållare endast i syfte att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet på deras tjänster och rapportera och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn på nätet från deras tjänster, men den föreskriver ett undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG. I denna förordning fastställs ytterligare skyddsåtgärder som ska iakttas av tillhandahållare om de vill stödja sig på detta.
- (11) Behandling av uppgifter enligt denna förordning skulle kunna innebära behandling av särskilda kategorier av personuppgifter enligt förordning (EU) 2016/679. Behandling av bilder och videor med särskild teknik som möjliggör en entydig identifiering eller autentisering av en fysisk person betraktas som behandling av särskilda kategorier av personuppgifter.
- (12) I denna förordning föreskrivs ett tillfälligt undantag från artiklarna 5.1 och 6.1 i direktiv 2002/58/EG, som skyddar konfidentialitet vid kommunikation och trafikuppgifter. Frivillig användning av teknik för behandling av personuppgifter och andra uppgifter av tillhandahållare i den utsträckning som krävs för att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet på deras tjänster och rapportera och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn på nätet från deras tjänster omfattas av det undantag som föreskrivs i denna förordning, under förutsättning att sådant användande uppfyller villkoren i denna förordning och därför omfattas av de skyddsåtgärder och villkor som fastställs i förordning (EU) 2016/679.
- (13) Direktiv 2002/58/EG antogs på grundval av artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Dessutom har inte alla medlemsstater antagit lagstiftningsåtgärder i enlighet med direktiv 2002/58/EG för att begränsa omfattningen av rättigheter och skyldigheter i relation till konfidentialiteten vid kommunikation och trafikdata enligt det direktivet, och antagandet av sådana åtgärder medför en betydande risk för fragmentering som sannolikt skulle påverka den inre marknaden negativt. Denna förordning bör därför baseras på artikel 114 i EUF-fördraget.

- (14) Med tanke på att uppgifter som har samband med elektronisk kommunikation som involverar fysiska personer vanligen räknas som personuppgifter bör denna förordning också grunda sig på artikel 16 i EUF-fördraget, som inför en särskild rättslig grund för antagandet av bestämmelser om skydd för enskilda personer när det gäller behandling av personuppgifter hos unionens institutioner, organ och byråer, och i medlemsstaterna, när dessa utövar verksamhet som omfattas av unionsrättens tillämpningsområde, samt om den fria rörligheten för sådana uppgifter.
- (15) Förordning (EU) 2016/679 är tillämplig på behandling av personuppgifter som utförs av tillhandahållare i samband med tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster endast i syfte att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet på deras tjänster och rapportera och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn på nätet från deras tjänster i den mån den behandlingen omfattas av undantaget i denna förordning.
- (16) Den typ av teknik som används vid tillämpningen av denna förordning bör vara den minst integritetskränkande i enlighet med den senaste tekniken inom branschen. Tekniken bör inte användas för att systematiskt filtrera och avsöka text i kommunikation om det inte endast är för att upptäcka mönster som pekar på eventuella konkreta skäl till misstanke om sexuella övergrepp mot barn på nätet, och den bör inte kunna härleda innehållet i kommunikationen. När det gäller teknik som används för att identifiera kontaktsökning bör de konkreta skäl som ger upphov till misstankar bygga på objektivi-t identifierade riskfaktorer såsom ålderskillnader och sannolikheten att ett barn är delaktigt i den avsökte kommunikationen.
- (17) Det bör införas lämpliga förfaranden och prövningsmekanismer som säkerställer att enskilda personer kan lämna in klagomål till tillhandahållare. Sådana förfaranden och mekanismer är särskilt relevanta när innehåll som inte utgör sexuella övergrepp mot barn på nätet har avlägsnats eller rapporterats till brottsbekämpande myndigheter eller till en organisation som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn.
- (18) För att så långt som möjligt säkerställa exakthet och tillförlitlighet bör teknik som används enligt denna förordning, i enlighet med den senaste tekniken inom branschen, begränsa antalet och andelen fel (falska positiva resultat) så mycket som möjligt och bör när det är nödvändigt korrigeras sådana fel som ändå kan inträffa utan dröjsmål.
- (19) Innehållsdata och trafikuppgifter som behandlas, och de personuppgifter som genereras vid utförandet av den verksamhet som omfattas av denna förordning, och den period under vilken uppgifterna därefter lagras i händelse av identifiering av misstänkta sexuella övergrepp mot barn på nätet, bör förbli begränsade till vad som är strikt nödvändigt för att utföra verksamheten i fråga. Alla uppgifter bör raderas omedelbart och permanent så snart uppgifterna inte längre är strikt nödvändiga för något av de syften som anges i denna förordning, inbegripet när inga misstänkta sexuella övergrepp mot barn på nätet har identifierats, och under alla omständigheter senast tolv månader från och med den dag då misstänkta sexuella övergrepp mot barn på nätet upptäcktes. Detta bör inte påverka möjligheten att lagra relevanta innehållsdata och trafikuppgifter i enlighet med direktiv 2002/58/EG. Denna förordning påverkar inte tillämpningen av en rättslig skyldighet enligt unionsrätten eller nationell rätt att bevara uppgifter som är tillämplig på tillhandahållare.
- (20) Denna förordning hindrar inte en tillhandahållare som har rapporterat sexuella övergrepp mot barn på nätet till brottsbekämpande myndigheter från att begära att de myndigheterna lämnar ett mottagningsbevis avseende anmälan.
- (21) För att säkerställa transparens och ansvarsskyldighet vad gäller verksamhet som utövas enligt det undantag som föreskrivs i denna förordning bör tillhandahållare senast den 3 februari 2022, och därefter senast den 31 januari varje år, offentliggöra och lämna in rapporter till den behöriga tillsynsmyndighet som utsetts enligt förordning (EU) 2016/679 (nedan kallad *tillsynsmyndighet*) och till kommissionen. Sådana rapporter bör omfatta behandling som omfattas av denna förordning, inklusive uppgifter om de behandlade uppgifternas typ och volym, de återopade specifika grunderna för behandling av personuppgifter enligt förordning (EU) 2016/679, de återopade grunderna för överföring av personuppgifter utanför unionen enligt kapitel V i förordning (EU) 2016/679, där så är tillämpligt, antalet fall av sexuella övergrepp mot barn på nätet som identifierats, uppdelat mellan material med sexuella övergrepp mot barn på nätet och kontaktsökning med barn, antalet fall där en användare har lämnat in ett klagomål med hjälp av den interna prövningsmekanismen eller begärt en rättslig prövning samt utfallet av sådana

klagomål och rättsliga förfaranden, antal och andel fel (falsa positiva resultat) för de olika tekniker som används, de åtgärder som vidtagits för att begränsa felfrekvensen och den felprocent som uppnåtts, policyn för lagring samt de dataskyddsåtgärder som tillämpas enligt förordning (EU) 2016/679 och namn på de organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn och med vilka uppgifter har delats enligt den här förordningen.

- (22) För att stödja tillsynsmyndigheterna i deras arbete bör kommissionen begära att Europeiska dataskyddsstyrelsen utfärdar riktlinjer för efterlevnaden av behandling som omfattas av det undantag som fastställs i denna förordning med förordning (EU) 2016/679. När tillsynsmyndigheterna bedömer huruvida en etablerad eller ny teknik som ska användas är i enlighet med den senaste tekniken inom branschen och den minst integritetskränkande tekniken samt att den används med stöd av en lämplig rättslig grund enligt förordning (EU) 2016/679, bör de riktlinjerna, särskilt, hjälpa tillsynsmyndigheterna i deras rådgivning inom ramen för det föregående samrådsförfarande som anges i den förordningen.
- (23) Denna förordning begränsar rätten till skydd av konfidentialitet vid kommunikation och avviker från det beslut som fattats i direktiv (EU) 2018/1972 om att låta nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster omfattas av samma regler som gäller alla andra elektroniska kommunikationstjänster när det gäller integritet, endast i syfte att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet på de tjänsterna, rapportera det till brottsbekämpande myndigheter och till organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn på nätet från dessa tjänster. Tillämpningsperioden för denna förordning bör därför begränsas till tre år från den dag då den börjar tillämpas, för att ge den tid som krävs för antagandet av en ny långsiktig rättslig ram. Om den långsiktiga rättsliga ramen antas och träder i kraft före detta datum bör den långsiktiga rättsliga ramen upphäva denna förordning.
- (24) Vad gäller all annan verksamhet som omfattas av direktiv 2002/58/EG bör tillhandahållare omfattas av de särskilda skyldigheter som fastställs i det direktivet, och följaktligen även av övervakningsbefogenheterna och de undersökande befogenheterna hos de behöriga myndigheter som utsetts enligt det direktivet.
- (25) Totalsträckskryptering är ett viktigt verktyg för att garantera säkerhet och konfidentialitet för användares kommunikation, inklusive för barns kommunikation. Varje försvagning av krypteringen skulle potentiellt kunna missbrukas av illasinnade tredje parter. Ingenting i denna förordning bör därför tolkas som ett förbud mot eller en försvagning av totalsträckskryptering.
- (26) Rätten till respekt för privat- och familjelivet, inbegripet konfidentialitet vid kommunikation, är en grundläggande rättighet som garanteras i artikel 7 i stadgan. Den är därmed också en förutsättning för säker kommunikation mellan barn som fallit offer för sexuella övergrepp och vuxna som de litar på eller organisationer som är verksamma i kampen mot sexuella övergrepp mot barn och för kommunikation mellan offer och deras rättsliga ombud.
- (27) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av regler om tystnadsplikt enligt nationell rätt, såsom regler om skydd av yrkesmässig kommunikation, mellan läkare och patient, mellan journalist och källa eller mellan advokat och klient – i synnerhet eftersom konfidentialitet vid kommunikation mellan advokat och klient är avgörande för att säkerställa ett effektivt utövande av rätten till försvar som en väsentlig del av rätten till en rättvis rättegång. Denna förordning bör inte heller påverka nationella regler om register över offentliga myndigheter eller organisationer som erbjuder rådgivning till personer i nödsituationer.
- (28) Tillhandahållare bör meddela kommissionen namnen på de organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn och till vilka de rapporterar potentiella sexuella övergrepp mot barn på nätet enligt denna förordning. Även om tillhandahållarna, i egenskap av personuppgiftsansvariga, bär det fulla ansvaret för att bedöma vilken tredje part tillhandahållare kan dela personuppgifter med enligt förordning (EU) 2016/679, bör kommissionen säkerställa transparens avseende överföring av potentiella fall av sexuella övergrepp mot barn på nätet genom att på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn och som den meddelats. Den offentliga förteckningen bör vara

lättillgänglig. Det bör också vara möjligt för tillhandahållare att använda förteckningen för att identifiera relevanta organisationer i den globala kampen mot sexuella övergrepp mot barn på nätet. Den förteckningen bör inte påverka skyldigheterna för de tillhandahållare som fungerar som personuppgiftsansvariga enligt förordning (EU) 2016/679, inbegripet deras skyldighet att utföra överföringar av personuppgifter utanför unionen enligt kapitel V i den förordningen och deras skyldighet att fullgöra samtliga skyldigheter enligt kapitel IV i den förordningen.

- (29) Statistik som ska tillhandahållas av medlemsstaterna enligt denna förordning utgör en viktig indikator vid utvärderingen av policy, inklusive lagstiftningsåtgärder. Dessutom är det viktigt att erkänna konsekvenserna av den sekundära viktigmisering som uppstår vid delning av bilder och videor av barn som fallit offer för sexuella övergrepp, som kan ha cirkulerat många år och som inte till fullo återspeglas i sådan statistik.
- (30) I linje med kraven i förordning (EU) 2016/679, särskilt kravet att medlemsstaterna ska se till att tillsynsmyndigheterna förfogar över de personella, tekniska och finansiella resurser som behövs för att myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter, bör medlemsstaterna se till att tillsynsmyndigheterna på motsvarande sätt har tillräckliga resurser för att effektivt kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter enligt denna förordning.
- (31) Om en tillhandahållare har genomfört en konsekvensbedömning avseende dataskydd och samråd med tillsynsmyndigheterna med avseende på en teknik i enlighet med förordning (EU) 2016/679 innan den här förordningen träder i kraft, bör den tillhandahållaren inte vara skyldig enligt den här förordningen att genomföra ytterligare en konsekvensbedömning avseende dataskydd eller ytterligare samråd, förutsatt att tillsynsmyndigheterna har fastställt att behandling av uppgifter med tekniken i fråga inte skulle leda till en hög risk för fysiska personers rättigheter och friheter eller att åtgärder har vidtagits av den personuppgiftsansvarige för att begränsa den risken.
- (32) Användare bör ha rätt till ett effektivt rättsmedel om deras rättigheter har kränkts till följd av behandling av personuppgifter och andra uppgifter i syfte att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet på nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster och rapportera det och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn på nätet från de tjänsterna, i fall där en användares innehåll eller identitet har rapporterats till en organisation som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn eller till brottsbekämpande myndigheter eller där en användares innehåll har avlägsnats, en användares konto har blockerats eller en tjänst som erbjuds en användare har stängts av.
- (33) I linje med direktiv 2002/58/EG och principen om uppgiftsminimering bör behandlingen av personuppgifter och andra uppgifter begränsas till innehållsdata och tillhörande trafikuppgifter, i den utsträckning det är strikt nödvändigt för att uppnå syftet med denna förordning.
- (34) Det undantag som föreskrivs i denna förordning bör omfatta de kategorier av uppgifter som avses i artiklarna 5.1 och 6.1 i direktiv 2002/58/EG, som är tillämpliga på behandling av både personuppgifter och icke-personuppgifter som behandlas i samband med tillhandahållandet av en nummeroberoende interpersonell kommunikationstjänst.
- (35) Målet för denna förordning är att skapa ett tillfälligt undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2002/58/EG utan att skapa fragmentering på den inre marknaden. Dessutom är det osannolikt att alla medlemsstater skulle kunna anta nationell lagstiftning i tid. Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet. Den inför ett tillfälligt och strikt begränsat undantag från tillämpningen av artiklarna 5.1 och 6.1 i direktiv 2002/58/EG, med en rad skyddsåtgärder för att säkerställa att det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det fastställda målet.

- (36) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽⁸⁾ och avgav ett yttrande den 10 november 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs tillfälliga och strikt begränsade regler om undantag från vissa skyldigheter i direktiv 2002/58/EG, med det enda syftet att göra det möjligt för tillhandahållare av vissa nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster (nedan kallad *tillhandahållare*) att, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) 2016/679, använda särskild teknik för att behandla personuppgifter och andra uppgifter i den utsträckning som är strikt nödvändig för att upptäcka sexuella övergrepp mot barn på nätet på sina tjänster och rapportera dem samt avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn på nätet från sina tjänster.
2. Denna förordning är inte tillämplig på avsökning av ljudkommunikation.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *nummeroberoende interpersonell kommunikationstjänst*: nummeroberoende interpersonell kommunikationstjänst enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv (EU) 2018/1972.
2. *material med sexuella övergrepp mot barn på nätet*:
 - a) barnpornografi enligt definitionen i artikel 2 c i direktiv 2011/93/EU,
 - b) pornografisk föreställning enligt definitionen i artikel 2 e i direktiv 2011/93/EU.
3. *kontaktsökning med barn*: en uppsåtlig handling som utgör ett brott enligt artikel 6 i direktiv 2011/93/EU.
4. *sexuella övergrepp mot barn på nätet*: material med sexuella övergrepp mot barn på nätet och kontaktsökning med barn.

Artikel 3

Undantagets tillämpningsområde

1. Artiklarna 5.1 och 6.1 i direktiv 2002/58/EG är inte tillämpliga på den konfidentialitet vid kommunikation som inbegriper behandling av personuppgifter och andra uppgifter av tillhandahållare i samband med tillhandahållande av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster under följande förutsättningar:

- a) Behandlingen är
 - i) strikt nödvändig för användning av särskild teknik endast i syfte att upptäcka och avlägsna material med sexuella övergrepp mot barn på nätet och rapportera det till brottsbekämpande myndigheter och till organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn och för att upptäcka kontaktsökning med barn på nätet och rapportera den till brottsbekämpande myndigheter eller till organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn,
 - ii) proportionell och begränsad till teknik som används av tillhandahållare för det syfte som anges i led i,

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- iii) begränsad till innehållsdata och tillhörande trafikuppgifter som är strikt nödvändiga för att uppnå det syfte som anges i led i,
 - iv) begränsad till vad som är strikt nödvändigt för att uppnå det syfte som anges i led i.
- b) Teknik som används för att uppnå det syfte som anges i led a i) i denna punkt är förenlig med den senaste tekniken inom branschen och är den minst integritetskränkande, bland annat med avseende på principen om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard enligt artikel 25 i förordning (EU) 2016/679, och att den, i den mån den används för att söka av text i kommunikation, inte kan härleda innehållet i sig utan endast kan upptäcka mönster som pekar på eventuella sexuella övergrepp mot barn på nätet.
- c) För särskild teknik som används för det syfte som anges i led a i) i denna punkt, har en föregående konsekvensbedömning avseende dataskydd som avses i artikel 35 i förordning (EU) 2016/679 och ett föregående samrådsförfarande som avses i artikel 36 i den förordningen genomförts.
- d) Avseende ny teknik, det vill säga teknik som används för att upptäcka material med sexuella övergrepp mot barn på nätet som inte har använts av någon tillhandahållare i samband med tjänster som tillhandahållits användare av nummeroberoende interpersonella kommunikationstjänster (nedan kallad *användare*) i unionen före den 2 augusti 2021, och avseende teknik som används för att identifiera eventuell kontaktsökning med barn, rapporterar tillhandahållaren tillbaka till den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtagits för att visa överensstämmelse med skriftliga råd i enlighet med artikel 36.2 i förordning (EU) 2016/679 som utfärdats av den behöriga tillsynsmyndighet som utsetts enligt kapitel VI avsnitt 1 i den förordningen (nedan kallad *tillsynsmyndighet*) under det föregående samrådsförfarandet.
- e) Den teknik som används är tillräckligt tillförlitlig genom att den i största möjliga utsträckning begränsar felfrekvensen vad gäller upptäckten av innehåll som utgör sexuella övergrepp mot barn på nätet, och att konsekvenserna av sporadiska fel som ändå uppstår åtgärdas utan dröjsmål.
- f) Den teknik som används för att upptäcka mönster av möjlig kontaktsökning med barn är begränsad till användning av relevanta nyckelindikatorer och objektivt identifierade riskfaktorer såsom ålderskillnader och sannolikheten att ett barn är delaktigt i den avsökte kommunikationen, utan att det påverkar rätten till mänsklig granskning.
- g) Tillhandahållarna
- i) har inrättat interna förfaranden för att förhindra missbruk av, obehörig åtkomst till och obehöriga överföringar av, personuppgifter och andra uppgifter,
 - ii) säkerställer mänsklig tillsyn och, vid behov, mänskligt ingripande i behandling av personuppgifter och andra uppgifter med teknik som omfattas av denna förordning,
 - iii) säkerställer att material som inte tidigare identifierats som sexuella övergrepp mot barn på nätet eller kontaktsökning med barn inte rapporteras till brottsbekämpande myndigheter eller organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn utan föregående mänsklig bekräftelse,
 - iv) har inrättat lämpliga förfaranden och prövningsmekanismer för att säkerställa att användare kan lämna in klagomål till dem inom rimlig tid för att de ska kunna framföra sina synpunkter,
 - v) informerar användare på ett tydligt, framträdande och begripligt sätt om att de, i enlighet med denna förordning, har åberopat det undantag från artiklarna 5.1 och 6.1 i direktiv 2002/58/EG om konfidentialitet för användares kommunikation, endast i det syfte som anges i led a i) i denna punkt, om skälen för de åtgärder de har vidtagit inom ramen för undantaget och om inverkan på konfidentialiteten vid användarnas kommunikation, inbegripet möjligheten att personuppgifter delas med brottsbekämpande myndigheter och organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn,
 - vi) ska, om innehållet har avlägsnats eller om användarens konto har blockerats eller en tjänst som erbjuds dem har stängts av, informera användaren om
 - 1. möjligheterna till prövning hos dem,
 - 2. möjligheten att lämna in ett klagomål till en behörig tillsynsmyndighet, och
 - 3. rätten till ett rättsmedel,

- vii) senast den 3 februari 2022, och därefter senast den 31 januari varje år, offentliggöra och lämna in en rapport till den behöriga tillsynsmyndigheten och till kommissionen om behandlingen av personuppgifter enligt denna förordning, inbegripet om
1. de behandlade uppgifternas typ och volym,
 2. den åberopade specifika grunden för behandling enligt förordning (EU) 2016/679,
 3. den åberopade grunden för överföring av personuppgifter utanför unionen enligt kapitel V i förordning (EU) 2016/679, där så är tillämpligt,
 4. antal fall av sexuella övergrepp mot barn på nätet som identifierats, uppdelat mellan material med sexuella övergrepp mot barn på nätet och kontaktsökning med barn,
 5. antal fall där en användare har lämnat in ett klagomål med hjälp av den interna prövningsmekanismen eller till en rättslig myndighet samt utfallet av sådana klagomål,
 6. antal och andel fel (falska positiva resultat) för de olika tekniker som används,
 7. de åtgärder som vidtagits för att begränsa felrekvensen och den felprocent som uppnåtts,
 8. policyn för lagring samt de dataskyddsåtgärder som tillämpas enligt förordning (EU) 2016/679,
 9. namn på de organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn och med vilka uppgifter har delats enligt denna förordning.
- h) När misstänkta sexuella övergrepp mot barn på nätet har identifierats: innehållsdata och tillhörande trafikuppgifter som behandlas för det syfte som anges i led a i och personuppgifter som genererats genom behandlingen i fråga lagras på ett säkert sätt, endast i syfte att
- i) utan dröjsmål rapportera misstänkta sexuella övergrepp mot barn på nätet till behöriga brottsbekämpande och rättsliga myndigheter eller organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn,
 - ii) blockera kontot för, eller stänga av eller avsluta tillhandahållandet av tjänsten till den berörda användaren,
 - iii) skapa en unik icke-reversibel digital signatur (*kondensat*) för uppgifter som på ett tillförlitligt sätt identifierats som material med sexuella övergrepp mot barn på nätet,
 - iv) göra det möjligt för den berörda användaren att begära prövning hos tillhandahållaren eller begära administrativ prövning eller rättslig prövning i frågor som rör de misstänkta sexuella övergreppen mot barn på nätet, eller
 - v) besvara begäranden från brottsbekämpande och rättsliga myndigheter i enlighet med tillämplig lagstiftning för att tillhandahålla dem de uppgifter som krävs för att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brott enligt direktiv 2011/93/EU.
- i) Uppgifterna lagras inte längre än vad som är strikt nödvändigt för det relevanta syfte som anges i led h och under inga omständigheter längre än tolv månader från och med den dag då de misstänkta sexuella övergreppen mot barn på nätet identifierades.
- j) Varje motiverad och bekräftad misstanke om sexuella övergrepp mot barn på nätet rapporteras utan dröjsmål till de behöriga nationella brottsbekämpande myndigheterna eller till organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn.
2. Till och med den 3 april 2022, är villkoret i punkt 1 c inte tillämpligt på tillhandahållare som
- a) använde en särskild teknik före den 2 augusti 2021 i det syfte som avses i punkt 1 a i, utan att dessförinnan ha genomfört ett föregående samrådsförfarande med avseende på den tekniken,
 - b) inleder ett föregående samrådsförfarande före den 3 september 2021, och
 - c) i vederbörlig ordning samarbetar med den behöriga tillsynsmyndigheten i samband med det föregående samrådsförfarande som avses i led b.

3. Villkoret i punkt 1 d är till och med den 3 april 2022 inte tillämpligt på tillhandahållare som
 - a) använde en teknik som avses i punkt 1 d före den 2 augusti 2021 utan att ha genomfört ett föregående samrådsförfarande med avseende på den tekniken,
 - b) inleder ett förfarande som avses i punkt 1 d före den 3 september 2021, och
 - c) i vederbörlig ordning samarbetar med den behöriga tillsynsmyndigheten i samband med det förfarande som avses i punkt 1 d.

Artikel 4

Riktlinjer från Europeiska dataskyddsstyrelsen

Senast den 3 september 2021, och enligt artikel 70 i förordning (EU) 2016/679, ska kommissionen begära att Europeiska dataskyddsstyrelsen utfärdar riktlinjer för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att bedöma huruvida den behandling som omfattas av den här förordningen, när det gäller befintlig och ny teknik som används i det syfte som anges i artikel 3.1 a i) i den här förordningen, är förenlig med förordning (EU) 2016/679.

Artikel 5

Effektiva rättsmedel

I enlighet med artikel 79 i förordning (EU) 2016/679 och artikel 15.2 i direktiv 2002/58/EG ska användare ha rätt till ett effektivt rättsmedel om de anser att deras rättigheter har kränkts till följd av behandling av personuppgifter och andra uppgifter för det syfte som anges i artikel 3.1 a i) i den här förordningen.

Artikel 6

Tillsynsmyndigheter

De tillsynsmyndigheter som utsetts enligt kapitel VI avsnitt 1 i förordning (EU) 2016/679 ska i enlighet med sina behörigheter och befogenheter enligt det kapitlet övervaka all behandling som omfattas av den här förordningen.

Artikel 7

Offentlig förteckning över organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn

1. Senast den 3 september 2021 ska tillhandahållare till kommissionen översända en förteckning med namn på organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn till vilka de rapporterar sexuella övergrepp mot barn på nätet enligt denna förordning. Tillhandahållare ska regelbundet meddela ändringar av förteckningen till kommissionen.
2. Senast den 3 oktober 2021 ska kommissionen offentliggöra en förteckning med namn på organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn som meddelats till den enligt punkt 1. Kommissionen ska hålla den offentliga förteckningen uppdaterad.

Artikel 8

Statistik

1. Senast den 3 augusti 2022, och därefter årligen, ska medlemsstaterna offentliggöra och lämna in rapporter till kommissionen med statistik om följande:
 - a) Det totala antalet rapporter om upptäckta sexuella övergrepp mot barn på nätet som har lämnats in av tillhandahållare och organisationer som agerar i allmänhetens intresse mot sexuella övergrepp mot barn till de behöriga nationella brottsbekämpande myndigheterna, uppdelat mellan det absoluta antalet fall och fall som rapporterats flera gånger om sådan information finns tillgänglig, samt typen av tillhandahållare på vars tjänst det sexuella övergreppet mot barn på nätet upptäcktes.

- b) Antalet barn som identifierats genom åtgärder enligt artikel 3, uppdelat efter kön.
 - c) Antalet dömda förövare.
2. Kommissionen ska sammanställa den statistik som avses i punkt 1 i denna artikel och beakta den vid utarbetandet av genomföranderapporten enligt artikel 9.

Artikel 9

Genomföranderapport

1. På grundval av de rapporter som lämnats in enligt artikel 3.1 g vii och den statistik som lämnats in enligt artikel 8 ska kommissionen senast den 3 augusti 2023 utarbeta en rapport om genomförandet av denna förordning och lägga fram och presentera den för Europaparlamentet och rådet.
2. I genomföranderapporten ska kommissionen särskilt beakta
 - a) de villkor för behandling av personuppgifter och andra uppgifter som anges i artikel 3.1 a ii och 3.1 b, c och d,
 - b) proportionaliteten i det undantag som föreskrivs i denna förordning, inbegripet en bedömning av den statistik som medlemsstaterna lämnar enligt artikel 8,
 - c) utvecklingen av tekniska framsteg när det gäller verksamhet som omfattas av denna förordning, och i vilken utsträckning denna utveckling förbättrar exaktheten och minskar antalet och andelen fel (falska positiva resultat).

Artikel 10

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas till och med den 3 augusti 2024.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. LOGAR
Ordförande

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/1233

av den 14 juli 2021

om ändring av direktiv (EU) 2017/2397 vad gäller övergångsbestämmelser för erkännande av bevis från tredjeland

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2397 ⁽³⁾ fastställs övergångsbestämmelser för att säkerställa fortsatt giltighet för kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas före utgången av direktivets införlivandeperiod och för att ge kvalificerade besättningsmedlemmar en rimlig tidsfrist för att ansöka om ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett annat bevis som erkänns som likvärdigt. Med undantag för de båtförarcertifikat för navigering på Rhen som avses i artikel 1.5 i rådets direktiv 96/50/EG ⁽⁴⁾ gäller dock dessa övergångsbestämmelser inte de kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdats av tredjeländer och som för närvarande erkänns av medlemsstaterna enligt deras nationella krav, eller enligt internationella avtal, som var tillämpliga innan direktiv (EU) 2017/2397 trädde i kraft.
- (2) I artikel 10.3, 10.4 och 10.5 i direktiv (EU) 2017/2397 fastställs förfarandet och villkoren för erkännande av bevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som har utfärdats av myndigheter i ett tredjeland.
- (3) Eftersom förfarandet för erkännande av tredjelandshandlingar grundar sig på en bedömning av systemen för utfärdande av bevis i det tredjeland som lämnar in begäran, för att avgöra om utfärdandet av de bevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som anges i begäran omfattas av krav som är identiska med dem som fastställs i direktiv (EU) 2017/2397, är det osannolikt att erkännandeförfarandet kommer att kunna slutföras före den 17 januari 2022.

⁽¹⁾ EUT C 220, 9.6.2021, s. 87.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 6 juli 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 juli 2021.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2397 av den 12 december 2017 om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 91/672/EEG och 96/50/EG (EUT L 345, 27.12.2017, s. 53).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar (EGT L 235, 17.9.1996, s. 31).

- (4) För att säkerställa en smidig övergång till det system för erkännande av tredjelandshandlingar som föreskrivs i artikel 10 i direktiv (EU) 2017/2397 är det nödvändigt att föreskriva övergångsbestämmelser som ger tillräckligt med tid för tredjeländer att anpassa sina krav till dem som fastställs i det direktivet samt för kommissionen att bedöma deras system för utfärdande av bevis och vid behov anta en genomförandeakt enligt artikel 10.5 i det direktivet. Dessa bestämmelser skulle också säkerställa rättssäkerhet för enskilda och ekonomiska aktörer som är verksamma inom sektorn för transport på de inre vattenvägarna. Mot bakgrund av dessa mål är det lämpligt att fastställa brytdatumet för de tredjelandshandlingar som omfattas av dessa övergångsbestämmelser med hänsyn till tidsfristen för införlivande av det direktivet, förlängd med två år.
- (5) För att säkerställa överensstämmelse med de övergångsbestämmelser som är tillämpliga för medlemsstaterna enligt artikel 38 i direktiv (EU) 2017/2397 bör övergångsbestämmelserna för kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas av tredjeländer och som erkänns av medlemsstaterna inte tillämpas efter den 17 januari 2032. Erkännandet av sådana kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker bör dessutom begränsas till de inre vattenvägar i unionen som är belägna i den berörda medlemsstaten.
- (6) För att säkerställa överensstämmelse med de övergångsbestämmelser som är tillämpliga på kvalifikationsbevis som utfärdas av medlemsstaterna är det lämpligt att klargöra att i fråga om bevis från tredjeland omfattar de krav som avses i artikel 10.3 i direktiv (EU) 2017/2397 även de krav för utbyte av befintliga bevis som anges i artikel 38.1 och 38.3 i det direktivet.
- (7) För att ge företag och arbetstagare inom sektorn för transport på de inre vattenvägarna rättslig klarhet och säkerhet bör direktiv (EU) 2017/2397 därför ändras i enlighet med detta.
- (8) I enlighet med artikel 39.4 i direktiv (EU) 2017/2397 är medlemsstater där sjöfart på inre vattenvägar inte är tekniskt möjlig inte skyldiga att införliva det direktivet. Det undantaget bör i tillämpliga delar gälla för det här direktivet.
- (9) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att fastställa övergångsbestämmelser för erkännande av bevis från tredjeland, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (10) För att medlemsstaterna så snart som möjligt ska kunna införliva de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv bör det träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv (EU) 2017/2397 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 10 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel ska kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som har utfärdats i enlighet med ett tredjeland nationella bestämmelser som innehåller krav som är identiska med kraven i detta direktiv, inbegripet de som anges i artikel 38.1 och 38.3, vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen, under förutsättning att det förfarande och de villkor som anges i punkterna 4 och 5 i den här artikeln iakttas.”

2. I artikel 38 ska följande punkt läggas till:

”7. Till och med den 17 januari 2032 får medlemsstaterna, på grundval av deras nationella krav, eller internationella avtal, som var tillämpliga före den 16 januari 2018, fortsätta att erkänna kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas av ett tredjeland före den 18 januari 2024. Erkännandet ska begränsas till de inre vattenvägarna på den berörda medlemsstatens territorium.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 17 januari 2022. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Undantaget i artikel 39.4 i direktiv (EU) 2017/2397 ska i tillämpliga delar gälla för det här direktivet.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 juli 2021.

På Europaparlamentets vägnar

D. M. SASSOLI

Ordförande

På rådets vägnar

A. LOGAR

Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERNATIONELLA AVTAL

RÅDETS BESLUT (EU) 2021/1234

av den 13 juli 2021

om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Thailand enligt artikel XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden när det gäller alla tullkvoter på EU:s lista CLXXV till följd av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.6 andra stycket a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 15 juni 2018 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med Konungariket Thailand om ett avtal om ändring av medgivanden när det gäller alla tullkvoter på EU:s lista CLXXV till följd av Förenade kungarikets utträde ur unionen.
- (2) Förhandlingarna har slutförts och avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Thailand enligt artikel XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden när det gäller alla tullkvoter på EU:s lista CLXXV till följd av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (*avtalet*) paraferades den 7 januari 2021.
- (3) I enlighet med rådets beslut (EU) 2021/373 ⁽²⁾ undertecknades avtalet den 7 maj 2021.
- (4) Avtalet bör godkännas.

⁽¹⁾ Godkännande av den 23 juni 2021 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets beslut (EU) 2021/373 av den 22 februari 2021 om undertecknande på unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Thailand enligt artikel XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden när det gäller alla tullkvoter på EU:s lista CLXXV till följd av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen (EUT L 72, 3.3.2021, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Konungariket Thailand enligt artikel XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden när det gäller alla tullkvoter på EU:s lista CLXXV till följd av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen godkänns härmed på unionens vägnar. ⁽³⁾

Artikel 2

Rådets ordförande ska på unionens vägnar göra den anmälan som avses i artikel 4.1 avtalet ⁽⁴⁾.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 13 juli 2021.

På rådets vägnar
A. ŠIRCELJ
Ordförande

⁽³⁾ Se sidan ... i detta nummer av EUT.

⁽⁴⁾ Dagen för avtalets ikraftträdande kommer att offentliggöras av rådets generalsekretariat i *Europeiska unionens officiella tidning*.

**AVTAL MELLAN EUROPEISKA UNIONEN OCH KONUNGARIKET THAILAND ENLIGT ARTIKEL
XXVIII I ALLMÄNNA TULL- OCH HANDELSAVTALET (GATT) 1994 OM ÄNDRING AV
MEDGIVANDEN NÄR DET GÄLLER ALLA TULLKVOTER PÅ EU:S LISTA CLXXV TILL FÖLJD AV
FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE UR EUROPEISKA UNIONEN**

EUROPEISKA UNIONEN, å ena sidan,

och

KONUNGARIKET THAILAND, å andra sidan,

nedan gemensamt kallade *parterna*,

SOM BEAKTAR att parterna med framgång har slutfört förhandlingarna enligt artikel XXVIII i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) 1994 om ändring av medgivanden när det gäller alla tullkvoter på EU:s lista CLXXV till följd av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen, vilket meddelats medlemmarna i Världshandelsorganisationen (*WTO-medlemmarna*) i dokument G/SECRET/42/Add.2,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta avtal är att komma överens om fördelningsvolymerna för samtliga tullkvoter och därav följande kvantitativa åtaganden för Europeiska unionen som inte längre omfattar Förenade kungariket, där Konungariket Thailand har förhandlings- och samrådsrättigheter enligt artikel XXVIII i Gatt 1994 såsom anges i Europeiska unionens skrivelse av den 25 februari 2019.

Artikel 2

Princip och metod för fördelningen av tullkvoterna

Konungariket Thailand samtycker till principen och metoden för fördelning av de planerade kvantitativa åtagandena i form av tullkvoter för Europeiska unionen som omfattade Förenade kungariket, varigenom en fördelad kvantitet övertas av Europeiska unionen som inte längre omfattar Förenade kungariket och den återstående kvantiteten övertas av Förenade kungariket.

Artikel 3

Tullkvoter för Europeiska unionen som inte längre omfattar Förenade kungariket

1. Parterna är överens om kvantiteten för vissa tullkvoter för Europeiska unionen som inte längre omfattar Förenade kungariket från och med den 1 januari 2021 eller från och med den dag då Förenade kungariket upphör att omfattas av Europeiska unionens lista över medgivanden och åtaganden CLXXV, enligt den sista kolumnen i bilagan till detta avtal.
2. Detta avtal påverkar inte förhandlingarna mellan Europeiska unionen och andra WTO-medlemmar med rättigheter enligt artikel XXVIII i Gatt 1994 vad gäller de berörda *erga omnes*-tullkvoterna. Europeiska unionen åtar sig att samråda med Konungariket Thailand om resultatet av dessa förhandlingar skulle ändra de andelar som anges i dokument G/SECRET/42/Add.2.
3. Bilagan till detta avtal ska utgöra en integrerad del av avtalet.

*Artikel 4***Slutbestämmelser**

1. Detta avtal träder i kraft den första dagen efter den dag då parterna underrättat varandra om att de interna förfarandena slutförts. Det ska tillämpas från och med den dagen.
2. Detta arrangemang utgör ett avtal mellan parterna vid tillämpningen av artikel XXVIII:3 a och b i Gatt 1994.
3. Detta avtal ska upprättas i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

TILL BEVIS HÄR PÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Съставено в Брюксел на седми май две хиляди двадесет и първа година.

Hecho en Bruselas, el siete de mayo de dos mil veintiuno.

V Bruselu dne sedmého května dva tisíce dvacet jedna.

Udfærdiget i Bruxelles den syvende maj to tusind og enogtyve.

Geschehen zu Brüssel am siebten Mai zweitausendeinundzwanzig.

Kahe tuhande kahekümne esimese aasta maikuu seitsmendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εφτά Μαΐου δύο χιλιάδες είκοσι ένα.

Done at Brussels on the seventh day of May in the year two thousand and twenty one.

Fait à Bruxelles, le sept mai deux mille vingt et un.

Sastavljeno u Bruxellesu sedmog svibnja godine dvije tisuće dvadeset prve.

Fatto a Bruxelles, addì sette maggio duemilaventuno.

Briselē, divi tūkstoši divdesmit pirmā gada septītajā maijā.

Priimta du tūkstančiai dvidešimt pirmų metų gegužės septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-huszonegyedik év május havának hetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-seba jum ta' Mejju fis-sena elfejn u wiehed u għoxrin.

Gedaan te Brussel, zeven mei tweeduizend eenentwintig.

Sporządzono w Brukseli dnia siódmego maja roku dwa tysiące dwudziestego pierwszego.

Feito em Bruxelas, em sete de maio de dois mil e vinte e um.

Întocmit la Bruxelles la șapte mai două mii douăzeci și unu.

V Bruseli siedmeho mája dvetisícdvadsaťjeden.

V Bruslju, sedmega maja dva tisoč enainvajset.

Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksituhattakaksikymmentäyksi.

Utfärdat i Bryssel den sjunde maj år tjugohundratjugoett.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európa Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

José Costa Pereira

За Кралство Тайланд
 Por el Reino de Tailandia
 Za Thajské království
 For Kongeriget Thailand
 Für das Königreich Thailand
 Tai Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Ταϊλάνδης
 For the Kingdom of Thailand
 Pour le Royaume de Thaïlande
 Za Kraljevinu Tajland
 Per il Regno di Thailandia
 Taizemes Karalistes vārdā —
 Tailando Karalystės vardu
 a Thaiföldi Királyság részéről
 Ghar-Renju tat-Tajlandja
 Voor het Koninkrijk Thailand
 W imieniu Królestwa Tajlandii
 Pelo Reino da Tailândia
 Pentru Regatul Thaiandei
 Za Thajské kráľovstvo
 Za Kraljevino Tajska
 Thaimaan kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Thailand

Prem Prud

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER EU:s TULLKVOTER FÖR KONUNGARIKET THAILAND EFTER FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE (FRÅN OCH MED DEN 1 JANUARI 2021)

	Nummer enligt EU:s meddelande G/SECRET/42/Add.2	HS-nummer	Beskrivning	Nuvarande medgivande i EU:s lista CLXXV (EU-28)	Leverantörsland	Slutligt medgivande för EU (ton)
1	029	0210 99 39	Saltat fjäderfäkött	92 610	Konungariket Thailand	81 968
2	052	0714 10 00	Maniokrot (kassava)	5 750 000	Konungariket Thailand	3 096 027
3	055	0714 20 90	Batater (sötpotatis), andra än avsedda som livsmedel	5 000	Andra än Kina	4 985
4	074	1006 10	Ris med ytterskal (paddy)	7	<i>Erga omnes</i>	5
5	075	1006 20	Ris endast befriat från ytterskalet (råris)	1 634	<i>Erga omnes</i>	1 416
6	076	1006 30	Helt eller delvis slipat ris	63 000	<i>Erga omnes</i>	36 731
7	077	1006 30	Helt eller delvis slipat ris	4 313	Konungariket Thailand	3 663
8	078	1006 30	Helt eller delvis slipat ris	1 200	Konungariket Thailand	1 019
9	078	1006 30	Helt eller delvis slipat ris	25 516	<i>Erga omnes</i>	22 442
10	079	1006 40 00	Brutet ris	1 000	<i>Erga omnes</i>	1 000
11	080	1006 40 00	Brutet ris	31 788	<i>Erga omnes</i>	26 581
12	081	1006 40 00	Brutet ris	100 000	<i>Erga omnes</i>	93 709
13	085	1108 14 00	Maniokstärkelse (kassavastärkelse)	8 000	<i>Erga omnes</i>	6 632
14	086	1108 14 00	Maniokstärkelse (kassavastärkelse)	2 000	<i>Erga omnes</i>	1 658
15	089	1602 32 11	Beredningar av kött av höns, inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade, innehållande 57 viktprocent eller mer av kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä	340	Andra än Brasilien	236
16	090	1602 32 19	Kokt eller på annat sätt värmebehandlat kött av höns av arten <i>Gallus domesticus</i>	160 033	Konungariket Thailand	53 866
17	091	1602 32 30	Beredningar av kött av höns, innehållande 25 viktprocent eller mer, men mindre än 57 viktprocent av kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä	14 000	Konungariket Thailand	2 435
18	092	1602 32 90	Beredningar av kött av höns, innehållande mindre än 25 viktprocent av kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä	2 100	Konungariket Thailand	1 940

	Nummer enligt EU:s meddelande G/SECRET/42/Add.2	HS-nummer	Beskrivning	Nuvarande medgivande i EU:s lista CLXXV (EU-28)	Leverantörsland	Slutligt medgivande för EU (ton)
19	093	1602 39 21	Beredningar av kött av anka, gås, pärlhöns, inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade, innehållande 57 viktprocent eller mer av kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä	10	Konungariket Thailand	10
20	094	1602 39 29	Beredningar av kött av anka, gås, pärlhöns, kokta eller på annat sätt värmebehandlade, innehållande 57 viktprocent eller mer av kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä	13 500	Konungariket Thailand	8 572
21	095	1602 39 85	Beredningar av kött av anka, gås, pärlhöns, kokta eller på annat sätt värmebehandlade, innehållande 25 viktprocent eller mer, men mindre än 57 viktprocent av kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä	600	Konungariket Thailand	300
22	096	1602 39 85	Beredningar av kött av anka, gås, pärlhöns, kokta eller på annat sätt värmebehandlade, innehållande mindre än 25 viktprocent av kött eller slaktbiprodukter av fjäderfä	600	Konungariket Thailand	278
23	105	1901 90 99 1904 30 00 1904 90 80 1905 90 20	Livsmedelsberedningar av spannmål	191	<i>Erga omnes</i>	191
24	106	1902 11 00 1902 19 10 1902 19 90 1902 20 91 1902 20 99 1902 30 10 1902 30 90 1902 40 10 1902 40 90	Pastaprodukter	532	<i>Erga omnes</i>	497
25	107	1905 90 10 1905 90 20 1905 90 30 1905 90 45 1905 90 55 1905 90 60 1905 90 90	Kex	409	<i>Erga omnes</i>	409
26	005	0304 89 90	Fisk av släktet <i>Allocyttus</i> och av arten <i>Pseudocyttus maculatus</i>	200	<i>Erga omnes</i>	200
27	007	1604 20 50	Beredd eller konserverad fisk (utom hel eller i bitar): av sardiner, bonit, makrill av arterna <i>Scomber scombrus</i> och <i>Scomber japonicus</i> , fisk av arten <i>Orcynopsis unicolor</i>	865	<i>Erga omnes</i>	631

	Nummer enligt EU:s meddelande G/SECRET/42/Add.2	HS-nummer	Beskrivning	Nuvarande medgivande i EU:s lista CLXXV (EU-28)	Leverantörsland	Slutligt medgivande för EU (ton)
28	008	1604 20 50	Beredd eller konserverad fisk (utom hel eller i bitar): av sardiner, bonit, makrill av arterna <i>Scomber scombrus</i> och <i>Scomber japonicus</i> , fisk av arten <i>Orcynopsis unicolor</i>	1 410	Konungariket Thailand	423
29	009	1604 20 70	Beredd eller konserverad fisk (utom hel eller i bitar): av tonfisk, bonit eller annan fisk av släktet <i>Euthynnus</i>	742	<i>Erga omnes</i>	742
30	010	1604 20 70	Beredd eller konserverad fisk (utom hel eller i bitar): av tonfisk, bonit eller annan fisk av släktet <i>Euthynnus</i>	1 816	Konungariket Thailand	1 816
31	011	1605 21 10	Räkor, beredda eller konserverade, i förpackningar med en nettovikt av <= 2 kg (utom enbart rökta, och i hermetiskt tillslutna förpackningar)	500	<i>Erga omnes</i>	474
		1605 21 90	Räkor, beredda eller konserverade, i förpackningar med en nettovikt av > 2 kg (utom enbart rökta, och i hermetiskt tillslutna förpackningar)			
		1605 29 00	Räkor, beredda eller konserverade, i hermetiskt tillslutna förpackningar (utom rökta)			

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)



Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV